

www.e-rara.ch

Theodori Gazae institutionis Grammaticae Liber primus

Gaza, Theodoros

Parisiis, 1549

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-105900>

---

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

THEODORI Gazæ institutionis Grammaticæ Liber

*primus, addita versione latina, cum
scholiis in singula propè capi-
ta recens additis, longè
vtilissimis.*

P. ARISIIS,
*Apud Thomam Richardum, sub Bibliis aureis,
è regione Collegij Remensis*

I 5 4 9.

Sum Rhodolphi Humel

PERPETUUS

*Joh. Grossij Basii
1605*

THEODORI GRAMMATICÆ
INSTITUTIONIS.
LIBER PRIMVS.

Literarum summa diuisio,
Compositio vocalium.
Consonantiū diuisio.
Mutarum diuisio.

ω	β	φ
κ	γ	χ
τ	δ	θ

Partes orationis.

VATVOR & viginti literarum, vocales quidem septē α ε η ι ο ω υ. consonantes verò reliquæ septemdecim vocaliū autem, longæ quidē η ω. Breues verò ε ο. Ancipites autem α ι υ.

Ex quibus diphthongi proprie quidē αι, ου, ει, οι, οι, ου. Improperie verò αη, αο, υι. Sed cōsonan. alia quidē semi. vt ζ ξ χ λ μ ν ρ σ. Quarū duplices quidem ζ ξ ς. Immutabiles autem & liquidæ λ μ ν ρ. Alia verò muta ε γ δ κ π τ φ ψ θ. Quarū tennes quidē η ω τ. Aspirata verò θ φ χ. Mediæ autē β γ δ. Ex dictis autē hisce literis syllabæ fiūt, vnde dictiones, ex quibus oratio. Orationis autē partes quidem, nomen, verbum, participium, articulus, pronomen, præpositio, aduerbium, coniunctio.

DE ACCENTIBVS.

De nota aspirationis.
Quint. lib. 1. c. 6.

Accentus autem, acutus ' . grauis ' . circumflexus ' . aspiratus ' . tenuis ' . apostrophus ' . hyphe ' . id subunio, diastole. Articulus autē, alius quidē præpositiuus. vt ο. i. hic. alius verò postpositiuus, vt ος. i. qui. Alius rursus mascul. vt hic. alius verò fœ. vt hæc. alius itē neuter, vt hoc. Habet autē & numerū & casum, accidētia. Numerū quidē, singulare, duale, plurale. Casum verò, rectū, genitiuū, datiuū, accusatiuū. Declinatio autē præpositiuus quidē talis. S. Rectus ο. genitiuus ρ. datiuus τω. accusatiuus τ. D. Rectus & accusat. τω. genitiuus & datiuus τωiv. P. Rectus οi. genitiuus ρ. datiuus οis. accusatiuus τς. Singularia fœ. Rectus υ. genit. ρ. datiu. τ. accusati. τω.

Accidentia articulo.
Articuli masculin. & neut. flexuntur secūdū tertiam nominū decl. fœm. iuxta secundā.

D. Rectus,

ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗΣ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΕΙΣ
ΤΕΣΣΑΡΑ ΤΟ Α.

ΩΝ πεσάρων και εἰκοσι
γράμμάτων, φωνήεντα μὲν
ἐπὶ α.ε.η.ι.ο.ω.υ. σύμφωνα
δὲ, τὰ λοιπὰ ἐπίκεισθαι.
τῶν δὲ φωνηέντων μακρὰ
μὲν, η.ω.βραχέα δὲ, ε.ο.θι
χρονα δὲ, α.ι.υ.

Ἐξ ὧν δίφθογγοι κινέως
μ.αι.αυ.ει.ου.οι.ου.κα.τα-
χυστικῶς δὲ, α.η.φ.χ. τῶν
δὲ συμφώνων, τὰ μὴ ἡμίφω

να. δι' ζ.ξ.ψ.λ.μ.ν.ρ.σ. ὧν διπλᾶ μὲν ζ.ξ.ψ. ἀμετάβολα δὲ καὶ
ἕξ, λ.μ.ν.ρ. τὰ δὲ ἀφωνα, δι' β.γ.δ.κ.π.τ.θ.φ.χ. ὧν ψιλὰ
μ.κ.ω.τ. σάσια δὲ, θ.φ.χ. μέσα δὲ, β.γ.δ. ἐκ δὲ τῶν εἰρη-
μένων τῶν δεξιογράμμάτων, αἰ συλλαβαί. ὅθεν αἰ λέξεις. ἰξ
ῶν ὁ λόγος. τῶ δὲ λόγου μέρη μὲν, ὄνομα, ῥῆμα, μετὰ χη, ἄρ-
θρον, ἀντωνυμία, πρόθεσις, ἐπίρρημα, σωδόςμος.

ΠΕΡΙ ΓΡΟΣΩΔΙΩΝ.

προσώδια δὲ, ὀξεῖα, βαρεῖα, πεισσωμένη, σασηά,
ψιλᾶ, ἀπέρροφθα, ὑφέν, ἀξολή,

Ἄρθρον δὲ, τὸ μὲν βί, περτακτικόν. δι' ὁ, θι δὲ, ἑσδοκτικόν.
δι' ὁ, και τὸ μὲν, ἀρσενικόν. δι' ὁ, θι ἰ, ἀηλικόν. οἶον ἢ. τὸ δὲ, ἔ-
δέπερον. οἶον τῶ. ἔχει δὲ ἀειθρόν καὶ πῶσαν, ἐπόμνη: ἀειθρόν
μὲν, ἐνικόν, δυνικόν, πηλικόν. πῶσαν δὲ, διθέαν, γενικὴν, δο-
πικὴν, αἰπατικὴν. κλίσις δὲ, τῶ μὲν περτακτικῶ τῶ αὐτῆ. ἐνι-
κᾶ, ἀρσενικᾶ. ἢ διθέα, ὁ. ἢ γενικῆ, τῶ. ἢ δοτικῆ, τῶ. ἢ αἰτιατικῆ,
κῆ, τῶν. Δ. ἢ διθέα καὶ αἰτιατικῆ, τῶ. ἢ γενικῆ, τῶ. ἢ δοτικῆ, τῶν.
Γ. ἢ διθέα, οἶ. ἢ γενικῆ, τῶ. ἢ δοτικῆ, τῶ. ἢ αἰτιατικῆ, τῶ. Ε.
ἀηλικᾶ, ἢ διθέα, ἢ ἢ γενικῆ, τῶ. ἢ δοτικῆ, τῶ. ἢ αἰτιατικῆ, τῶ.

Α ij Δ, η δύθεα

LIBER I.

D. Rectus, & accusatiuus τὸ. genitiuus & datiuus τῷ. P. Rectus ai, genitiuus ᾧ. datiuus τοῖς. accusatiuus τοῖς. Neutra. S. Rectus δ. genitiuus τῷ. datiuus τῷ. accusatiuus δ. D. Rectus & accusatiuus τῷ. genitiuus & datiuus τῷ. P. Rectus τῷ. genitiuus ᾧ. datiuus τοῖς. accusatiuus τῷ. Cæterum uocatiuum nullum habet: siquidem ᾧ, non articulus, sed aduerbium uocandi est. Postpositiui autem inflexio huiusmodi est. M. S. qui, cuius, i, em. D. qui, rum. P. qui, rum, bus, quos. F. S. quæ, cuius, i, am. D. quæ, rum. P. quæ, rum, bus, quas. N. S. quod, ius, cui, quod. D. quæ, rum. P. quæ, rum, bus, quæ.

De ᾧ loco uocatiui.

Declinatio postpositiuorum.

Nominis partitio.

*Propriū nomē est id. qđ est primæ & singularis essentię significatiuū. vt Soera. Plat. Appellatiuū autem secūda & generalis, vt homo, equus. Epitheton est quod dicitur seu prædicatur de propriis & appellatiuis, vt fortis, uelox. inquit Gaza lib. 4. gr. Quint. lib. 2. c. 15. appositum uidetur accipere pro eo quod Græce. ἐπιθετον dicitur. Dicitur autem epitheton tribus modis ab animo, à corpore, & extrinsecus inquit Donat. adduntur autem nominibus epitheta tribus de causis, discretionis, proprietatis, ornatus. Discretionis: vt, Phrygiæ molimur montibus Ida. proprietatis: vt, Terribili impetum seta & dentibus atris Donat. Epitheta sunt quæ possunt variis, vel rebus, vel personis opponi inquit Seruius.

DE NOMINE.

Nomē autē aliud quidē propriū vt Socrates, aliud uerò appel. vt homo. Aliud rursum epithetū*, vt bonus, aliud relatiuū vt qualis. Aliud itē interrogat. vt qualis? aliud numerale: ut unus, duo, tres. Accidētia autē habet, genus, specie, figurā, numerū, casum, personā. Genus quidē mascul. vt sermo. fœ. vt sciētia. neutruū, vt bonū. Specie uerò primitiuam vt ōnis, deriuatiuā vt Theon. Figurā autē, simplicē vt equus, cōpositā, vt Philippus. Numerū uerò singularē, vt deus. dualē, ut dii. plur. ut dii. Casum autē, rectū, genitiuū, datiuū, accusatiuū, & uocatiuū. Personā uerò, tertiā, ut socrates. secūdam ut ᾧ Socrates.

De declinatione.

Declinationum diuisio.

Prima nominum declin.

Exemplum nomi. in æs.

Declinatur autē, aut equaliter: æneas, æneæ, aut inæqualiter: aiæx, aiæcis. Et equaliter quidē quadrifariā, inæqualiter uerò unice. unde & declinatio nominis alia quidē prima uocetur, alia secūda, alia tertia, alia quarta, alia quinta inæqualis. Prima igitur est nominū in æs, uel in us, desinētū mascul. quorū genitiuus in æ, datiuus in æ, uel in y. accusati. in y, cū uocali nominatiui desinit. Nominatiuus hic æneas, genit. huius æneæ. dat. huic æneæ, accus. hūc æneā, uoc. ᾧ ænea & ᾧ æneas. Nominatiuus & uocati. ænea, & eas, genit. & dati. arū, & is. uocatiuus ᾧ ænea, nominatiuus hi ænea. genitiuus horū ærum, datiuus his æneis, accusatiuus hos æneas, uoc. ᾧ ænea.

Singularia

Δ. Ἡ δὴ θεία καὶ αἰταπική, τὰ ἢ γενική καὶ δοτική, τοῦ Π. Ἡ δὴ
 θεία, αἰ, ἢ γενική, τῶν ἢ δοτική, τὰς, ἢ αἰταπική, τὰς. Οὐδέτερα.
 Ε. Ἡ δὴ θεία, τὸ ἢ γενική, τῶν ἢ δοτική, τῶν ἢ αἰταπική, τὸ Δ. Ἡ δὴ
 θεία ἢ αἰταπική, τῶν ἢ γενική ἢ δοτική, τοῦ Π. Ἡ δὴ θεία, τὰ, ἢ
 γενική, τῶν ἢ δοτική, τὰς. ἢ αἰταπική, τὰ. κλητικῶ δὲ, εἰ δὲν
 εἰδεμίαν ἔχη. εἰ γὰρ ὦ, εἰ ἄρθρον, ἀλλ' ἐπίρρημα κλητικόν. τῶ
 δὲ ἕποταπική κλίσις, τοιαύτη. Ἀρσενικῶ, οἰνῶ. ὄς. οὔ. ὦ. ὄν. Δ.
 ὦ. οἰν. Π. οἰ. ὦν. οἰς. οὔς. Θηλυκῶ. Ε. ἢ. ἦς. ἦ. ἦν. Δ. αἰ. αἰν. Γ. αἰ. ὦν. αἰς
 αἰς. Οὐδέτερα. Ε. ὦ. εἰ. ὦ. Δ. ὦ. οἰν. Π. αἰ. ὦν. οἰς. αἰ.

ΠΕΡΙ ΟΝΟΜΑΤΟΣ.

Ομοια δὲ, τὸ μὴ κύριον, οἷον σωκράτης. δὲ δὲ προσωρι-
 κόν, δὲ ἀνθρώπος. τὸ δὲ ἐπίθετον, δὲ ἀγαθος. δὲ δὲ ἀναφο-
 ρικόν, δὲ οἶος. δὲ δὲ ἐρωτηματικόν, δὲ ποῖος. δὲ δὲ ἀειρημητικόν.
 δὲ εἰς, δύο, τρεῖς. Γαρεπόμην εἰ ἔχη γένος, εἰδος, σχῆμα, ἀειθ-
 μόν, πῶσιν. πρόθετον. γένος μὲν, ἀρσενικόν, δὲ λόγος. θηλυκόν,
 δὲ ἐπίσημη, εἰδέτορον, δὲ ἀγαθόν. εἰδος ἢ, πρῶτον πρῶν, δὲ πᾶς
 παράρρητον, δὲ ἑώφ. σχῆμα δὲ, ἀπολοῦν, δὲ ἰσσοσ. σωθετον,
 δὲ ἰλιπποσ. ἀειθμὸν δὲ, ἐνικόν, δὲ θεός. δυνικόν, δὲ θεῶ. πη-
 θωπικόν, δὲ θεοί. Πτώσιν δὲ, δὴ θείαν, γενικήν, δοτικήν, αἰταπι-
 κῶν, ἢ κλητικῶν. Γερόθων δὲ, τρεῖς, δὲ σωκράτης, δὴ δύο, δὲ
 δὲ ὠ σὼκράτες.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΣΕΩΣ.

κλίνεται ἢ, ἢ ἰσοσουλβωσ. αἰνείωσ, αἰνείε, ἢ πῶσι τοσουλ-
 βωσ. αἰασ, αἰαντος. καὶ ἰσοσουλβωσ μὴ τετραχῶσ. πῶσι το-
 σουλβωσ ἢ, μοναχῶσ. διὸ καὶ κλίσις τῶ ὀνομαζῶσ. ἢ μὴ πρῶ-
 τη καλείθω. ἢ δὲ, δὴ πέρα. ἢ ἢ, τρίτη. ἢ ἢ, τεταρτη. ἢ δὲ, πέμψη
 πῶσι τοσουλβωσ. Γερότη μὴ εἰν, ἢ τῶ εἰσ, ἢ εἰς ης ληγόντων ἀρ-
 σενικῶν. ὦν ἢ γενική εἰς ε. ἢ δοτική εἰς α, ἢ εἰς η. ἢ αἰταπική εἰς ν,
 μὲν τῶ φωνητικῶ τῶ δὴ εἰσ λήγει. ἐνικῶ. Ἡ δὴ θεία ὀ αἰνεί-
 ασ. ἢ γενική τῶ αἰνείε. ἢ δοτική τῶ αἰνεία. ἢ αἰταπική τῶ αἰνείαν.
 ἢ κλητική ὦ αἰνεία, ἢ ὦ αἰνείασ. δυνικῶ. Ἡ δὴ θεία ἢ αἰταπι-
 κῶ τῶ αἰνεία. ἢ γενική ἢ δοτική τοῦ αἰνείαν. ἢ κλητική ὦ αἰνεία
 Πλ. Ἡ δὴ θεία οἰ αἰνείαι. ἢ γενική τῶ αἰνείων. ἢ δοτική τῶ αἰνεί-
 ας. ἢ αἰταπική τῶ αἰνείασ. ἢ κλητική ὦ αἰνείαι.

LIBER I.

SINGULARIA.

Exemplum no-
minum in $\frac{1}{2}$ s. *Hic Chryses, huius chryse, huic chryse, huc sen, o se & o ses, D. hi & hos chry, horu & his chry, o se. P. hi se, horum saru. his chrysis, hos chrysas, o chryse. Secunda declin.*

Exemplu n^o
purum. *Secunda vero in α vel in ν desinentium fo. quorum geni-
tius in as, vel in us, datiuus in α , vel in ν , accus. in ν , cum vo-
cali recti desinit. S. hęc maia, huius, i.e., huic maia, hanc ma-
iam, o maia. D. hęc & has ma, haru & his ma, o ię, P. hęc ię,
haru iaru, his maiis, has maias, o maia. Singularia.*

Exemplum in
 α non purum.
Exemplum in α . *Hęc musa, huius musę, huic musę, hanc san, o sa. D. hęc
& has sas, harum & his mu, o sa. P. hęc musę, harum sarum,
his musis, has musas, o musę. S. hic honor, huius honoris, huic
honori, hunc honorem, o nor. D. hi & hos honores, horum &
his rum, bus, o nores. P. hi honores, horum honorum, his hono-
ribus, hos honores, o honores. Sciendum quod sola nomina in
la apud Theo-
critum. α , purum, vel in $\epsilon\alpha$, vel in $\delta\alpha$, vel in $\delta\alpha$ desinetia, finale idē
& seruando declin. Maia, maia, dies diei. Leda, de, capella, la.*

TERTIA DECLINATIO.

*Tertia vero quę est in os desinentiu tã masculinorū quã
fo. & in ov neutrorū, quorū genitiuus in ν , datiuus in ω , accu-
sat. in ν , cū vocali nominat. desinit. Hic Deus, huius dei, huic
deo, huc deū, o dee & o deus. Hi & hos, horu & his, o dii.
Hi dii, horu rum, his diis, hos deos, o dii. Hęc via, huius via,
huic via, hęc viã, o via, & o via. Hęc & has, haru & his, o
via. Hęc via, haru ru, his viis, has vias, o via. Hoc bonu, hu-
ius ni, huic no, hoc nu, o nu. Hęc & hęc na, ru & nis, o na.
Hęc bona, horum rum, his bonis, hęc na, o na.*

QUARTA DECLINATIO.

Attica.
In os mascul.
*Quarta declinatio est in os desinetiu masculinorūq; &
foem. & in ω neut. quorū genitiuus in ω , datiuus in ω , accu-
satiuus in ν , cum vocali recti desinit. Hic menelaus, huius lai,
huic lao, hunc menelaum, o menelae. Hi & hos me-
ne, horum & his, mene, o menelai. He menelai horum
orum.*

ΕΝΙΚΑ.

Ὁ χρύσις, τῷ χρύσει, τῷ χρύσει, τῷ χρύσει, ὃ χρύσι, καὶ ὃ χρύσις. Δ. τῷ χρύσει, τοῖν χρύσειν, ὃ χρύσει. Γ. οἱ χρύσει τῷ χρύσειν, τοῖς χρύσεις, τοῖν χρύσεις, ὃ χρύσει. ΔΕΥΤΕΡΑ.

Δευτέρα δὲ, ἢ τῷ εἰσα, ἢ εἰς ἡ ληρόντων ἀρσενικῶν. ὦν ἡ γενικὴ εἰσα, ἢ εἰς κς. ἢ δοτικὴ εἰσα, ἢ εἰς η, ἢ αἰτιατικὴ εἰς ν, μὲν τῷ φωνήεντος τῷ εἰσα λήγει. Ἐ. ἡ μαῖα, τῷ μαῖα, τῷ μαῖα, τῷ μαῖα, τῷ μαῖα. Δ. τὰ μαῖα, τοῖν μαῖαν, ὃ μαῖα. Γ. αἱ μαῖαι, τῷ μαῖαν, τοῖς μαῖαις, τῷ μαῖαις, ὃ μαῖαι.

ΕΝΙΚΑ.

Ἡ μῦσα, τῷ μῦσι, τῷ μῦσι, τῷ μῦσι, ὃ μῦσα. Δ. τὰ μῦσα, τοῖν μῦσαν, ὃ μῦσα, Γ. αἱ μῦσαι, τῷ μῦσαν, τοῖς μῦσαις, τῷ μῦσαις, ὃ μῦσαις. Ε. ἡ πμῆ, τῷ πμῆς, τῷ πμῆ, τῷ πμῆ, τῷ πμῆ. Δ. τὰ ἡμοῖ, τοῖν ἡμοῖν, ὃ ἡμοῖ. Γ. αἱ ἡμοῖ, τῷ ἡμοῖν, τοῖς ἡμοῖς, τῷ ἡμοῖς, ὃ ἡμοῖς. ἰστέον ὅτι μόνα τὰ εἰσα κς. ἡμεῖς, ἢ εἰσα ρα, ἢ εἰς ρα, ἢ εἰς ρα λήθονται, τῷ ληθόντων ὡς τὸ α φυλάσσονται κλίνεται. μῦσα, μῦσαις. ἡμεῖς, ἡμεῖς. λήσρα, λήσρα. κισαῖς, κισαῖς.

ΤΡΙΤΗ.

Τρίτη δὲ, ἢ τῷ εἰσος ληρόντων ἀρσενικῶν τε καὶ ἀπλυνῶν, ὡς εἰσον ὀρθοπέρων. ὦν ἡ γενικὴ εἰς ς, ἢ δοτικὴ εἰς φ. ἢ αἰτιατικὴ εἰς ν, μὲν τῷ φωνήεντος τῷ εἰσος λήγει. Ὁ θεός, τῷ θεῷ, τῷ θεῷ, τῷ θεῷ, τῷ θεῷ, ὃ θεῷ. Οἱ θεοί, τῷ θεῶν, τοῖς θεοῖς, τῷ θεοῖς, ὃ θεοῖς. Τὰ θεῶ, τοῖν θεοῖν, ὃ θεῶ. Οἱ θεοί, τῷ θεῶν, τοῖς θεοῖς, τῷ θεοῖς, ὃ θεοῖς. Ἡ ὀδός, τῷ ὀδῷ, τῷ ὀδῷ, τῷ ὀδῷ, τῷ ὀδῷ, ὃ ὀδῷ. Αἱ ὀδοί, τῷ ὀδῶν, τοῖς ὀδοῖς, τῷ ὀδοῖς, ὃ ὀδοῖς. Τὸ ἡλόν, τῷ ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, ὃ ἡλῶν. Αἱ ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, τοῖς ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, ὃ ἡλῶν. Τὰ ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, τοῖς ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, ὃ ἡλῶν. Αἱ ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, τοῖς ἡλῶν, τῷ ἡλῶν, ὃ ἡλῶν.

ΤΕΤΑΡΤΗ.

Τετάρτη κλίσις, ἢ τῷ εἰσος ληρόντων ἀρσενικῶν τε καὶ ἀπλυνῶν, καὶ εἰς ὀρθοπέρων. ὦν ἡ γενικὴ εἰς ω. ἢ δοτικὴ εἰς φ. ἢ αἰτιατικὴ εἰς ν, μὲν τῷ φωνήεντος τῷ εἰσος λήγει. Ὁ μνέλεως, τῷ μνέλεω, τῷ μνέλεω, τῷ μνέλεω, τῷ μνέλεω, ὃ μνέλεω. Τὸ μνέλεω, τοῖν μνέλεων, ὃ μνέλεω. Οἱ μνέλεω, τῷ μνέλεων, τοῖς μνέλεω, τῷ μνέλεων, ὃ μνέλεων.

LIBER I.

In *os. scemi.* orum. his menelais. hos menelaos. ô menelai. Hæc area. huius
 reæ. huic reæ. reâ. ô reæ. Hæc & has aræ. & harû his aræ. ô reæ.
 In *os neut.* Hæc reæ. harû rum. his reis. has. reas. ô reæ. Hoc fertile. huius
 fertilis. huic tili. hoc tile. ô tile. Hæc & hæc ferti. horû & his
 ferti. ô tilia: Hæc fertilia. horum lium. his libus. hæc lia. ô lia.

QVINTA DECLINATIO.

Exemplum mascul. Quinta declinatio est tam masculinorum & scem. quàm
 neutrorum, quorum genitiuus in *os*. datiuus in *i*. accusati-
 uus in *æ* exceptis neutris. Hic Ajax. huius iacis. huic ci. hûc cẽ.
 ô aix & ô aix. Hi & hos aia. horum & his aia. ô ces.
 Exéplum scem. Hi aiaces. horum cum. his aiacibus. hos aiaces. ô aiaces. Hic
 turtur huius turturis. huic turturi. hunc turturem. ô turtur:
 Hi & hos tur. horum & his tur. ô tures. Hi tures. horum
 Exéplū neut. turum. his ribus. hos tures. ô tures. Hoc tribunal. huius tribu-
 nalis. huic bunali. hoc nal. ô nal. Hæc & hæc tri. horum &
 his tri. ô nalia. horum lium. his libus. hæc lia. ô nalia.

De contractis
 nominibus.
 Multipassiorū
 formæ tres.
 Paucipassiorū
 formæ quinq; Quintæ autem huiusce inflexionis sunt ea quæ contra-
 huntur, alia quidem magis, alia minus. Ideo & quædam
 multipassia, quædam verò paucipassia vocentur. Sint autem
 & multipassiorum alia quidem *n e o* appellata, cuius modi
 hæc. Demosthenes. Verum. murus. Alia verò *i*. serpens. si-
 napi. alia *æ* caro. Paucipassiorum, alia quidem *bu*, rex. alia *æ*.
 bos. alia *o*. Latona, pudor, alia primum *v*. iucundus, ciuitas.
 alia secundum *v*. botrus. Quomodo autem & vbi singula
 transmulentur, consideretur in his: si acceperimus id prius,
 omnium neutrorum, & omnium dualium eundem esse no-
 minatiuum & accusatiuum & vocatiuum. Idẽ idem & om-
 nium pluralium eundem esse rectum & vocatiuum.

Contractiones *n e o*.

Prima forma. *n* Eo in *ov. e i*, *æ. æ. æ* in *n* vel *æ. æ. æ* in *n* vel *æ. e. o* in *oi, e. o*, in *o*.
 huius demosthenis, huic demostheni, hunc demosthenem. Hi
 demosthenes, horum demosthenum, & demosthenibus. Hi
 demosthenes. horum demosthenum. hos sthenes. Hi muri.

Con-

ἑλέων, τοῖς μινέλεως, τῶν μινέλεως, ὧ μινέλεω. ἢ ἄλωσ, τῶ ἄλω, τῆ ἄλω, πῶ ἄλων, ὧ ἄλωσ. τὰ ἄλω, τῶν ἄλων, ὧ ἄλω. Ἄι ἄλω, τῶν ἄλων, τῶς ἄλωσ, τὰς ἄλωσ, ὧ ἄλω. τὸ δύγεων, τῶ δύγεω, τῶν δύγεω, τῶ δύγεω, ὧ δύγεων, ὧ δύγεων. τὰ δύγεω, τῶν δύγεων, τοῖς δύγεωσ, τὰ δύγεω, ὧ δύγεω.

ΓΕΜΠΗ. 9. x. i. e. n. n. l.

Γέμπη κλίσις, ἢ τῶν ἀρσενικῶν τε, καὶ θηλυκῶν, καὶ εἰστέρον, ὧν ἢ γυνικὴ εἰς ος. ἢ οδοπικὴ εἰς ι. ἢ αἰπαιλικὴ εἰς α. πολλῶ τῶν εἰστέρον. Ὁ Ἄιασ, τῶ αἰαντος, τῶν αἰαντι, τῶ αἰαντα, ὧ αἰαν, ὧ αἰασ. τὰ αἰαντε, τῶν αἰάντων, ὧ αἰαντε. Ὁι αἰαντες, τῶν αἰάντων, τῶν αἰασι, τῶν αἰαντας, ὧ αἰαντες. ἢ βυρῶν, τῶ βυρῶν, τῆ βυρῶνι, πῶ βυρῶνα, ὧ βυρῶν. τὰ βυρῶνε, τῶν βυρῶνοι, ὧ βυρῶνε. Ἄι βυρῶνες, τῶ βυρῶνων, τῶς βυρῶσι, τὰς βυρῶνασ, ὧ βυρῶνες. τὸ βῆμα, τῶ βήματι, τῶν βήματι, τῶ βῆμα, ὧ βῆμα. τὰ βῆματε, τῶν βηματων, ὧ βῆματε. τὰ βήματα, τῶν βηματων, τῶν βήμασι, τὰ βήματα, ὧ βήματα.

Τῆς δὲ πέμπης ταυ τοῦ κλίσεως, εἰσιν ἀκαὶ συναίρεσιν πάσχει. τὰ μὲν μάλμον, τὰ δὲ ἠήον. διὸ καὶ τὰ μ, πολλυπαῖα. τὰ δὲ, ὀλιγοπαῖα καλεῖσθαι. ἔσω δὲ καὶ τῶν μὲν πολλυπαθῶν, τὰ μ. η. ε. ο, καλῶ μὲνα. (δι) τὰ βιαῦτα, δημοθένης, ἀληθές, τῆ χος. τὰ δὲ ι. ὄφισ, σῆνηπι. τὰ δὲ α. κρέασ. τῶν ὀλιγοπαθῶν, τὰ μ. θυ, βασιλῆς. τὰ δὲ ε. βῆσ. τὰ δὲ ω. λητῶ, αἰδῶσ. τὰ δὲ πρῶτον. ἢ δῶσ, ἄσυ. τὰ δὲ δῶτόρον. βότρυσ. πῶσ ἢ καὶ πῆ τῶτων ἐκαστα μεταβολμῆ. θεωρεῖσθαι ὅτι τῶν β, λαβόντι πρῶτον, πάλτων τῶ εἰστέρον, ἢ πάλτων τῶ θηλυκῶν πῶ αὐτῶ εἶναι διθῆαν καὶ ἀπαιλικῶ καὶ κλητικῶ. καὶ πάλτων τῶν πηθωπικῶν πῶ αὐτῶ εἶναι διθῆαν καὶ κλητικῶ.

Παλθη τῶν η. ε. ο.

Εο, ου. εἶ, ε, εα, η. η. ε, η. ε. ε. ο. ι. ο. ε. ω. τῶ δημοθένησ, ουσ. τῶ δημοθένησ, φ. τῶν δημοθένησ, η. τὰ δημοθένησ, η. τῶν δημοθένοι, οἶν. Ὁι δημοθένησ, φ. τῶν δημοθένων, ὧν. τῶν δημοθένησ, ε. τὰ τέχνα. η.

LIBER I.

Contractiones. i.

- Secūda forma. *Ii in i, Ie in i, Ia in i, serpenti. hi serpentes. hos serpētes. Hæc Sinapia. Horum autem & o genitiui in ω transmutatur, & in e, huius serpētis. horū serpentīū. Et generaliter penulti-
 mans in e mutatur. Vnde rursūm cōtractiones sunt h e o si
 miles, serpēti, serpētes, serpētes. Sinapia. Contractiones α.*
- Tertia forma. *Αο in ω, αi in α, αe in α, αoi in ω, αα in α. αω in ω. huius carnis, huic carni, hæc carnes, harū niū, hæc es, harum carniū,*

Contractiones θ.

- Prima forma paucipalsiorū. *Ei in d, ee in d, eα in d. huic regi, hi reges, hos reges. In his autem & o genitiui in ω mutatur atticē. Regis, regis. Et rursūm e in u uertitur in singulis casibus ionicē. Regis regi.*

Contractiones ς.

- Secūda forma. *Oe in ς, oα in ς. boues, boues. Contractiones ω.*
- Tertia forma. *Oo in ς, oi in oi, oα in ω. Latonæ, huic Latonæ, hanc nam. Horum dualia & pluralia tertiæ sunt declinationis. hæc Latonæ, harum arum, hæc næ, harum arum.*

Virg. 8. Aeneid. Terrificā Alecto dirarū à sede sororū, vbi Seruius: alecto a accusatiuus Græc^o est. Huius declinationis tres casus vsurpamus, genitiuū vt alectus, nominatiuū & accusatiuū vt alecto hæc ille. Catullus in datiuo dixit in opusculo de coma Berenices, Virginis & saui cōtingēs ora Leonis, Lumina Calisto iuncta Lycaoniae. & Quintil. li. i. c. 10. Nūc recētiore instituerūt Græcis nominibus, Græcas declinationes potius dare. quod tamen ipsum nō semper fieri potest. mihi autē placet Latīnā rationē sequi quousq; patitur decor. Neq; enim iā Galypsonē dixerim vt Iunonē. quāquā secutus antiquos G. Cæsar vtitur hac ratione declinādis: sed autoritatē cōsuetudo superauit. Contractiones prioris v.

- Quarta forma. *Ei in d, ee in d, eα in d, huic incundo, hi di, hos dos.*

Contractiones secundi. v.

- Quinta regula Annotatiuncula. *Ie in v, uα in v, hi botri, hos botros. Fiat autem & singularis accus. & habentium ς, & vtrūque v, à nominatiuo, mutatione s in p, bos bouē. botrus botrum. incundus, incundum. Et harum v similiter, demptis videlicet neutris. serpens. tem.*

- Diuerſi inflexionum modi. De numeralibus. *Nominaliter quidē declinetur, vt dictū est, quintupliciter. Sed generice sic à genere in genus fit formatio. iustus iusta iustum. incūdus incunda incundū. Numeralia vera nomina,*

quæ

Γαλθῆ τῶν ι.

Π, ι. ιε, ι. ια, ι. τῶ ὄφει, ι. οἱ ὄφεις, ις. εὖν ὄφιασ, ις. τὰ σινίπια,
 ι, τούτωλ δὲ καὶ ῥο τῆ γενικῆς εἰς ω μεταβαλμα, καὶ θ' ι
 εἰς ε. ὄφιασ, εως. ὄφιοιν, εφισ. καὶ ὄλωσ παραλήρωσ ι εἰς ε
 μεταβαλμα. ὡσε καὶ πάλις σιωαρέεις γίνεσθαι τῶς τῆ η.
 ε. ο. ὄμιασ. ὄφει, ε. ὄφεις. ες. ὄφιασ, ες. σινίπια. η.

Γαλθῆ τῶν α.

Αο, ω. αἱ, α. αε, α. αοιν, φν. αα, α. αω, ω. τῆ κρέασ, ες. τῶ
 κρέαῖ, α. τῶ κρέαε, α. τῶν κρέαοιν, φν. τὰ κρέαα, α. τῶν κρε-
 αωλσ, ὄλσ.

Παλθῆ τῶν θυ.

Εἰ, ε. εε, ε. εα, ε. τῶ βασιλεί, εἰ. οἱ βασιλέε, ες. εὖν βασιλέ-
 ασ, εἰς. τούτωλ δὲ καὶ ῥο τῆ γενικῆς εἰς ω μεταβαλμα ἀττι-
 κῶς. βασιλέσ, ες. καὶ πάλις, θ' ε εἰς η τρέπεται ἐφ' ἐκεί-
 σης τῶν πῶσεωλσ ἰωικῶσ, βασιλέσ, ἦσ. βασιλεί, ἦι.

Γαλθῆ τῶν ου.

Οε, ου. οα, ου. οἱ ὄεε, οὔε. εὖν ἑίασ, οὔε.

Γαλθῆ τῶν ω.

Οο, ου. οἱ, οἰ. οα, ω. τῆ λητόσ, οὔε. τῆ λητό, οἱ., τῶ λητόα, ὄ.
 τούτωρ τὰ δυνίκα καὶ τὰ πλινθωλικὰ τῆ ητίης γίνεσθαι κλί-
 σεωσ, τὰ λητό, τῶν λητοῖν. αἱ λητοῖ, τῶν λητῶν.

Γαλθῆ τῶν πετέρεσ υ.

Εἰ, ε. εε, ε. εα, ε. τῶ ἠδέϊ, εἰ. οἱ ἠδέεε, εἰς. εὖν ἠδέασ, εἰς.

Γαλθῆ τῶν δουτέρεσ υ.

Υε, υ. να, υ. οἱ βόρνεε, υς. εὖν βόρνασ, υς. γινέσθω δὲ καὶ ἡ τῶν
 ἐνικῶλσ αἰλιαττικῆ τῶν τε σ καὶ ἀμφοτέρωλσ τῶν υ, ἀφ' τῆ δυ-
 θείασ, Ἰοπῆ τῆ ε εἰς υ. εἰς βούλσ. βόρνεε, βόρνω. ἠδύε, ἠδύν η τῆ
 ι, ὡσαύτωσ. πῶλῶ δηλονόλσ τῶν εδέτέρωλσ. ὄλσ, ὄλμρ.

Ὀνομαπικῶσ ἢ δὴ κλιέσθω, ὡσ εἰρητ, πενταχῶε. γενικῶε ἢ ὡε
 ἀφ' γένουε εἰς γένουε μετασχηματισμῶε. ὁ δίκαιοε, ἡ δικαία, θ'
 δίκαιοιν. ὁ ἠδύε, ἠδέα, ῥ ἠδύ. τῶν δ' ἀειθμηπικῶν ὀνομάτων,

Β ἡ τὰ μῆν

LIBER I.

quæ unū quidē significāt, singulariter semper declinat̄ur, quæ
verò duo, dualiter, quæ autē plura, pluraliter sic: Vnus unius
vni unū. Vna unius vni unā. Unū unius vni unum. Duo
duo. Tres triū tribus tres, tria trium tribus tria. Quatuor qua-
tuor quatuor quatuor, quator, tuor, tuor, tuor. A quatuor au-
tem vsque ad centum numerus nullus declinat̄ur.

Diuisio nomi-
nis iuxta acci-
dentia.

Patronymico-
rum termina-
tiones.

Terminatiōes
cōparatiuorū.

Diminutiuorū
terminationes

Possessiuorum
terminationes.
Denominati-
uum.

Inter ea quæ accidunt nomini, deriuatorum aliud quidem
patronymicum, aliud comparatiuum, aliud superlatiuum, a-
liud diminutiuum, aliud possessiuum, aliud denominatiuum,
aliud verbale. Est autem masculinum quidem patronymicū,
sive in *as*, vt Priamus priamides. Helius, heliades. Pelops,
pelopis, pelopides. Atreus atrei atrides. Aut in *ov* Atreus a-
trei atrion. Fœmininum autem, aut in *is*, vt priamides, pria-
mis, aut in *as*, vt heliades, helias.

Comparatiuum verò aliud quidem in *ior* vt diues, hic
ditiior, hæc ditiior, hoc tius. Aliud verò in *ior* ut pulcher pul-
chrior pulchrius. Superlatiuum autem aliud quidem in *tos*
tos. ditissimus ditissima ditissimum. Aliud vero in *os*, vt
pulcherrimus, pulcherrima, mum.

Diminutiuum verò aliud quidem in *ulus*, vt homūculus, ado-
lescētulus. Aliud in *io*, vt homūcio. Aliud *i* ad *io*, vt carūcu-
la. Aliud in *ulo*, ut ratiuncula. Aliud in *ulo*, ut iuueū-
lus. Aliud in *ulo*, ut animalculū. Aliud *i* ad *io*, ut herbula.
Aliud in *us*, ut lapillus. Aliud in *is*, genere fœ. ut insula.

Possessiuum verò aliud quidē in *os*, atticus, daricus, a, um. A-
liqui verò in *os*, ut aiaceus aiacea aiaceū. Denominatiuum au-
tē Theon à *Deos*. i. deus. Verbale verò amicus, ab amatus fui.

DE VERBO.

Terminatio-
nes verborum.

Verbū autē aliud quidē actiuū, vt verbero. Aliud verò
passiuū. vt verberor. Aliud mediū sive cōmune, ut cō-
pello, aut cōpellor. Aliud neutrum, ut sanus sum. Aliud per
se actiuum, vt pugno, aliud per se passiuum, ut patior. Pr. etc.
rea aliud in *o* penacutū, vt delecto, aliud in *o* circumflexum
ex contractionē, vt facio, aliud in *u*, ut pono.

Omnis

τὰ μὲν σημαίνοντα, οὐκ ἔστι κλίετη. τὰ δὲ δύο, οὐκ ἔστι. τὰ δὲ
 πλείω, πλεονασμῶν, ὡς δε. ἕως ἐνός, ἐνί, ἐνα. μία, μᾶς, μᾶ, μί
 αν. ἕν, ἐνός, ἐνί, ἐν. δύο, δυοῖν. τρεῖς, τριῶν, τρισί, τρεῖς. τεῖα, τριῶν,
 τεῖσι, τρία. τεσσάρεις, τεσσάρων, τέσσαρσι. τέσσαρας. τέσσαρα,
 τεσσαρών, τέσσαρσι, τέσσαρα. Ἀπὸ δὲ τῶν τεσσάρων μέχρι τῶν
 ἑκατὸν αἰεθμῶν ὁ δὲ εἰς κλίεται.

Τῶν δὲ παρεπομένων τῶν ὀνόματι παραχρησίων, δὲ μὲν πα-
 τρωνυμικόν. δὲ δὲ, συνημερικόν. τὸ δὲ, ὑποδιδασκαλικόν. δὲ δὲ, ὑποκο-
 ειτικόν. ὁ δὲ, κτητικόν. τὸ δὲ, παρώνυμον. δὲ δὲ, ῥηματικόν. ἔστι δὲ,
 τὰ μὲν ἀρσενικὸν πατρωνυμικόν, ἢ εἰς δης, δὲ Πάριμος, Πρια
 μίδης. ἢ λιθ, ἢ λιαδης. πέλθ, πέλοπς, πελόπιδης. ἀτρεδς,
 ἀτρεως, ἀτρείδης. ἢ εἰς ὠν. ἀτρεδς, ἀτρεως, ἀτρείων. τὸ δὲ πλη-
 κόν ἢ τοῖς εἰς. δὲ Πριαμίδης, Πριαμίδς. ἢ εἰς ἄσ. δὲ ἢ λια-
 δης, ἢ λιαδς.

Συνημερικόν δὲ δὲ μὲν εἰς τῶν, δὲ πλάσιον. πλάσιον τε-
 ρ, πλάσιον τερα, πλάσιον τρον. τὸ δὲ εἰς ὠν, δὲ ἢ κλός, κλα-
 λίαν, κλμιογ. ὑποδιδασκαλικόν δὲ, τὸ μὲν εἰς τὰς, πλάσιον τε-
 τ, πλουσιοντάτη, πλάσιον ταν. δὲ δὲ εἰς σος, δὲ κλμιογ,
 λίση, λισομ.

ὑποκειτικόν δὲ, δὲ μὲν εἰς κος, δὲ ἀνθρωπίσκος, νεανίσκος. τὸ
 δὲ εἰς ἰον, δὲ ἀνθρώπων. ὁ δὲ εἰς αδιον, δὲ κρεαδιον. τὸ δὲ εἰς υ-
 διον, δὲ λογιδιον. ὁ δὲ εἰς υλλιον, δὲ μερακνύμιον. ὁ δὲ εἰς
 υλοιο, δὲ ξανόιο. τὸ δὲ εἰς αριον, δὲ ποσειον. δὲ δὲ εἰς αξ, δὲ
 λιθαξ. δὲ δὲ εἰς ἰς δὲ πληκνύ, δὲ νησίς.

κτητικόν δὲ ὁ δὲ εἰς κος ἀπικός, σαρφικός, σαρφικὴ, σαρφικόν. τὸ
 δὲ εἰς φος, δὲ αἰαντεις, αἰαντεία, αἰαντειον. παρώνυμον δὲ, δέων
 ἀπὸ τῶν θεῶν. ῥηματικόν δὲ, ἐλίσσον ἀπὸ τῶν περὶ λημει.

ΠΕΡΙ ΡΗΜΑΤΟΣ.

Ρήμα δὲ ὁ δὲ μὲν ἐνεργητικόν, δὲ τύπω. τὸ δὲ παθητικόν,
 δὲ τύπομαι. ὁ δὲ μέσον, εἴτ' οὐκ ἔστι κοινόν, δὲ βιολογία.
 ὁ δὲ ἐδέτρον, δὲ ὑγίαινα. τὸ δὲ αὐτοεργητικόν, δὲ μορμα.
 τὸ δὲ αὐτοπαθητικόν, δὲ πείρω. ἔστι τὸ μὲν εἰς ὠ βαρύνοντι, δὲ
 πέρω. τὸ δὲ εἰς ὠ παρὰ πᾶσι μὲν ἐκ σωμαρέσεως, δὲ παρᾶ. τὸ
 δὲ εἰς μ, δὲ τίθημι.

*Monina dicitur
 quod est definit
 genitivus in a
 dicitur dicitur
 dicitur dicitur*

LIBER I.

Omnis dictio accentum habens in non vltima, varytona sive garuitona appellatur. In vltima vero habens accentum, si is sit acutus, acuta vocatur: si circumflexus, circumflexa.

Accidentia verbo.

Accidentia autem habet specie, figuram, numerum, personam, tempus, modum. Specie quidem primitiuam, ut rigo, deriuatiuam, ut irrigo. Figuram autem simplicem, ut sapio, compositam, ut desipio. Numerum singularem, ut dico, dualem, ut dicitis, pluralem, ut dicunt. Personam autem primam, ut scribo, secundam, ut scribis, tertiam, ut scribit.

Pro indicatio modum fandi, dicit Quintilianus lib. 1. cap. 10. Coniugationes quot.

Tempus uero siue casum, presens, imperfectum, futurum, indefinitum, perfectum, plusquamperfectum. Modum autem, indicatiuum, imperatiuum, optatiuum, subiunctiuum, infinitiuum. Ceterum declinationes uerbi siue coniugationes sint quinque, quatuor quidem in omega desinentiuum, una uero in mu. Declinatio temporalis.

Consonantes coniugatorie vniuscuiusque declinationis.

Prima eorum per lambda, uel pi, uel phi, uel mu, ut libro, delecto, scribo, uerbero. Quorum siue quidem per tau, praeteritum uero perfectum per phi. Presens uerbero, imperfectum uerberabam, futurum uerberabo, indefinitum uerberaui, praeteritum perfectum uerberaui, praeteritum plusquamperfectum uerberaueram, indefinitum secundum uerberaui, futurum secundum uerberabo.

MEDI A.

Presens uerbero imperfectum, uerberabam, futurum uerberabo, indefinitum primum uerberaui, perfectum uerberaui, plusquamperfectum uerberaueram, indefinitum secundum uerberaui, futurum secundum uerberabo.

P ASS I V A.

Presens uerberor, imperfectum uerberabar, perf. uapulauimus plusquamperfectum uapulaueramus, indefinitum prius uapulauimus, fut. prius uapulabo, secundum indefinitum uapulauimus, secundum futurum uapulabo, paulo post futurum uapulabo.

Secunda coniugatio.

Secunda uero quae est uerborum per gamma, uel nu, uel xi, uel u, uel os, uel tau, uel zeta, ut dico, plico, habeo, pario, fodio, ludo, quorum futurum per xi, praeteritum autem perfectum per chi.

ACT I V A.

Presens plico, imperfectum plicabam, futurum plicabo, indefinitum

Παρεπόμνηα δ' ἔχθη εἶδος, ὀφθαλμοῦ, ἀριθμοῦ, πρῶτον, καὶ
 νομ, ἔγκλισις. Ἐδθ μὲν πρῶτον, δι' ἀρδω. παράγωγον.
 δι' ἀρδδίω. Σχῆμα δὲ ἀπλοῦ, δι' φονῶ. σὺνθετον, δι' κα τα-
 φονῶ. ἀριθμὸν ἐνικόν, δι' λέγρ. δυνικόν, δι' λέγεθρ. πηλη-
 νικόν, δι' λέγρσις. Γρῶτων δὲ πρῶτον, δι' γράφα.
 Δύτορον, δι' γράφης, τρίτον, δι' γράφ. χρόνον δὲ εἴτ' ὦω
 πῶσιν, ἐνέστω, παρατακτικόν, μέλλοντα, ἀόριστον, παρακεί-
 μνον, ὑπορσυντέλικον. ἔγκλισιν δὲ ὀριστικὴν, πρῶτον, ἐνικὴν,
 ἀκτικὴν, ὑποτακτικὴν, ἀπαρέμφατον. κλίσεις δὲ ῥήμα-
 τῶ, εἴτ' ὦω συζυγίαι ἐστωσαν πέντε. Τέσσαρες μὲν τῶν εἰς ὦ
 ληγόντων. μία δὲ, τῶν εἰς μ.

ΚΛΙΣΙΣ ΧΡΟΝΙΚΗ.

Πρῶτη μὲν ὦω, ἢ τῶν ὁμοίων β. ἢ π. ἢ φ. ἢ π. δι' λέβω,
 πέρω, γράφω, τύπω, ὧν ὁ μὲν μέλων, ὁμοίως φ. ὁ δὲ
 παρακείμενος, ὁμοίως φ. ὁ ἐνέστω, τύπω. ὁ παρατακτικὸς ἐ-
 τυπῶν. ὁ μέλων, τύπω. ὁ ἀόριστος α, ἐτυφω. ὁ παρακείμενος,
 πέτυφα. ὁ ὑπορσυντέλικος, ἐπέτυφην. ὁ ἀόριστος β, ἐτυπην. ὁ
 μέλων β, τυπῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνέστω, τύπῶμαι. ὁ παρατακτικὸς, ἐτυπῶμι. ὁ μέλων,
 τυφόμεαι. ὁ ἀόριστος α, ἐτυφάμι. ὁ παρακείμενος, πέτυπα.
 ὁ ὑπορσυντέλικος, ἐπέτυπει. ὁ ἀόριστος β, τυπῶμι. ὁ μέλ-
 λων β, τυπῶμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνέστω, τύπῶμαι. ὁ παρατακτικὸς, ἐτυπῶμι. ὁ παρακεί-
 μνος, πέτυμμα. ὁ ὑπορσυντέλικος, ἐπέτυμι. ὁ ἀόριστος
 α, ἐτύφθην. ὁ μέλων α, τυφθήσομαι. ὁ β ἀόριστος, ἐτύπω. ὁ
 β μέλων, τυπῶμαι. ὁ μετ' ὀλίγων μέλλων, πετύφομαι.

Δυτῆρα ῥ, ἢ τῶν ἁπλοῦ γ. ἢ κ. ἢ χ. ἢ κτ, ἢ σ, ἢ π, ἢ ξ. δι'
 λέγρ, πλέκω, ἔχω, ἔκω, ὀρύσσω, παίξω. ὧν ὁ μὲν μέλων ὁμοίως
 ξ. παρακείμενος, ὁμοίως ξ.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνέστω, πλέκω. ὁ παρατακτικὸς, ἐπλέκον. ὁ μέλων, πλέξω.
 ὁ ἀόριστος,

LIBER I.

indefinitum plicavi. perfectum plicavi. plusquamperfectum,
plicaueram. secundum indefinitum plicavi. secundum futu-
rum plicabo.

MEDI A.

Præsens plico vel plicor. imperf. plicabam vel bar. futurum
plicabo vel bor. Indefinitum plicavi vel tus sum. perfect.
plicavi vel tus sum. plusquamperfect. plicaueram vel tus erā.
2. indefi. plicavi. 2. fut. plicabo vel bor.

P ASSIV A.

Præsens plicor. imperfectum plicabar. perfe. plicatus sum.
plusquamperfectum plicatus eram. indefinitum plicatus sum.
futurum plicabor. 2. indefi. plicatus sum. 2. futurum plicabor.
post paulo futurum mox plicabor.

Tertia coniu-
gatio.

Tertia verò quæ est verborum per δ, aut θ, aut τ, aut ζ, aut
η, aut ω purum, vt cano impleo perficio consulo fingo audio.
quorum futurum quidem per σ. præter. verò perf. per η.

ACTIV A.

Præsens audio. imperfectum audiebam. futurum audiam.
indefinitum audiui. perfectum audiui. plusquamperf. audiue-
ram. 2. indefi. audiui. 2. futurum audiam.

MEDI A.

Præsens audio & or. imperfectum bam vel bar. futurum
audiam vel ar. indefinitum audiui vel tus sum. perfect. audi-
ui vel tus sum. plusquamperfect. audiueram vel tus eram. 2.
indefinitum audiui vel tus sum. futu. 2. audiam vel claudiar.

P ASSIV A.

Præsens audior. imperfectum audiebar. perfectum auditus
sum plusquamperfectum, auditus eram. indefinitum auditus
sum. futurum audiar. 2. indefinitum auditus sum. 2. futurum,
audiar. mox fut. mox audiar.

Quarta coniu-
gatio.

Quarta verò est habentium quatuor immutabiles λ μ ν
ξ vt canto, tribuo, iudico, semino. Quorū fut. quidem per ean-
dem immutabilem circumflexum. simul correpta penultima:
præteritum verò perfectum per η.

ἰάσεις, ἐπέλεξα. ὁ παρακείμενος, πέπλεξα, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπέπλεξεν. ὁ β' αἰείσος, ἐπλάκον. ὁ β' μέλων, πλακῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεσῶς, πλέκωμαι. ὁ παρατακτικός, ἐπέλεκτομαι. ὁ μέλων, ἐπέλεξομαι. ὁ αἰείσος, ἐπέλεξαίμην. ὁ παρακείμενος, πέπλεκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπέπλεκα. ὁ β' αἰείσος, ἐπλάκω. ὁ β' μέλων, πλακῶμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεσῶς, πλέκομαι. ὁ πρῶτατικός, ἐπλείσμην. ὁ πρῶτακίμενος, ἐπλείγμαι. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐπέπλεγαίμην. ὁ αἰείσος, ἐπέπλεξην. ὁ μέλων, ἐπέπλεξαίμην. ὁ β' αἰείσος, ἐπλάκην. ὁ β' μέλων, ἐπλάκωμαι. ὁ μετ' ὀλίγων μέλων, ἐπέπλεκαίμην.

ΤΕΙΤΗ ἢ Τ' ὄξω τῶ δ, ἢ θ, ἢ τ, ἢ ζ, ἢ η, ἢ ω κωθαρῶ. ὄν' ἄδω, πλῆθω, ἀνύτω, φάξω, πλάθω, ἀκούω. ὦν ὁ μὲν μέλων ὄξω τῶ σ. ὁ δὲ πρῶτακίμενος ὄξω τῶ κ.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεσῶς, ἀκῶ. ὁ πρῶτατικός, ἤκων. ὁ μέλων, ἀκῶμαι. ὁ αἰείσος, ἤκουσα. ὁ πρῶτακίμενος, ἤκουκα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἤκουκαίμην. ὁ β' αἰείσος, ἤκω. ὁ β' μέλων, ἀκῶ.

ΜΕΣΑ.

Ὁ ἐνεσῶς, ἀκούομαι. ὁ πρῶτατικός, ἠκούομαι. ὁ μέλων, ἀκούσομαι. ὁ αἰείσος, ἠκούσθην. ὁ β' αἰείσος, ἠκούω. ὁ β' μέλων, ἀκούωμαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

Ὁ ἐνεσῶς, ἀκούομαι. ὁ παρατακτικός, ἠκούομαι. ὁ παρακείμενος, ἠκούσθην. ὁ αἰείσος, ἠκούσθην. ὁ μέλων, ἀκούσθην. ὁ β' αἰείσος, ἠκούω. ὁ β' μέλων, ἀκούωμαι. ὁ μετ' ὀλίγων μέλων, ἠκούσθην.

Τετάρτη δὲ, ἢ ὄξω τῶν πτωχῶν ἀμεταβόλων. λ. μ. ν. ρ. ὄν' φάλλω, νέμω, κρῖνω, σείρω. ὦν ὁ μὲν μέλων ὄξω τῶ ἄνω ἀμεταβόλος, πάλαι ὄξω τῶ μετὰ συσολῆς τ' ἀμεταβόλος. ὁ δὲ παρακείμενος ὄξω τῶ κ.

LIBER I.

ACTIVA.

Præfens semino. imperf. seminabam. futurum seminabo. indefi. seminavi. perf. aui. plusquamperfe. seminaueram. 2. indefinitum seminavi. 2. futurum seminabo.

MEDIA.

Præfens semino vel or. imperfectū seminabā vel bar. futurū seminabo vel bor. indefinitū aui vel atus sum. perfectū aui vel atus sum. plusquāperf. auerā vel atus erā. 2. indefi. aui vel atus sum. 2. futurū, abo vel bor.

PASSIVA.

Præfens seminor. imperfectū seminabar. perfectum seminatū sum. plusquamperfectum atus erā. indefinitum minatus sum. futurum seminabor. 2. indefinitum minatus sum. 2. futurum seminabor. mox futurum mox seminabor.

Quinta coniu-
gatio.

Quinta autē quæ est in μ desinentium omnium, ut statuo, pono, do, copulo, quæ sanè cū à uerbis in ω purū desinentibus deducatur, partim ab habentibus ω fiunt, ut statuo, statuo: partim ab habentibus $\epsilon\omega$, ut pono, pono: partim ab habentibus $\acute{o}\omega$, ut do, do: partim ab habentibus $\acute{u}\omega$, ut iungo, copulo.

Regula de ver-
bis in μ .

Nam in actiuo
singularis nu-
meri longa est
penulti.

Et in passiuo, ac medio cuiusuis numeri. tum in duali uerbi actiui scilicet, ac plurali, horum unumquodque penultimam habet correptam in uerbi originalis penultima, unde deducitur. statuo, statuator. pono, ponor. dono, donor. iungo, iungor.

Atque in totū & auctus & diminutiones in singulari, tū ab eadē propria originali uocali, tum in eadem sunt analogicè. statuebā, statuens entis. statuerē. Futurum autem his proprium nullum, neque item perfectum est. Imperfect. autem & indefinitū. 2. in ν desinit, addita uocali presentis penulti.

ACTIVA.

Exemplū ab $\epsilon\omega$.

Præfens pono. imperfectum. ponebam. 2. indefinitū, posui.

Παρακείμενος τὸ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἴσου τὸ δὲ αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἴσου. penultima autem debuerat esse ν cum sit penultima futuri, sed mos Bœoticus obtinuit, ut ν mutaretur in ϵ diph. vide apud urb.

MEDIA.

Præfens pono uel or. imperf. ponebam uel bar. 2. indefinitum posui uel positus sum.

PAS-

LIBER I.

PASSIVA.

Præfens ponor. imperf. ponebar. perfe. positus sum. plusquã-
perf. positus eram. Indefinitum positus sum. Futurum ponar.

ACTIVA.

Exemplū ab αω. Præfens statuo. imperf. statuebã. indefinitū steti. Media.
Præfens statuo uel or. imperf. bã. 2. indefinitū steti. Passiua.
Præfens firmor. imperf. firmabar. perfectū firmatus sum.
plusquamperf. firmatus eram. indefi. firmatus sum. futurum
firmabor.

ACTIVA.

Exemplū ab αω. Præfens do. imperfectum dabam. 2. indefinitum dedi.

MEDIA.

Præfens do uel donor. imperfectum dabã uel bar. 2. indefi.
dedi uel tui sum.

PASSIVA.

Præfens donor. imperf. dabar. perfectum datus sum. plus-
quãperfectum datus erã. indefinitū datus sum. futurū dabor.

Διδόμαι à præterito ατινο διδομαι magno in o paruum mutato.

ACTIVA.

Exemplū ab υω.

Præfens iungo. imperf. iungebam. Media & passiua.

Præfens iungo & or. præteritum imperf. iungebam & bar.

De incrementis.

Consonantes fut. & ξ σ. Itē immutabiles. Sciendū quod quoties
ab α & ο, uerbum incipit siue solis siue in diphthōgo positus, tē-
poraliter in singulis præter. fit incrementum sic, α in η. αε in η.
αω in ηυ. ε in η, uel φ, θι in ηυ. ο in ω. οι in ω.

Vt ἀνέω, ἠύσον. αἰεω, ἠέρον. αὐδέω, ἠύδαον. ἐπιξω, ἠπι-
ξον. ἐξω εἰρον. δῖρον. ἠύρωμαι, ἠύρωμαι. ὄρωμαι, ὄρωμαι. οἰρωμαι,
ὄρωμαι.

Inflexio secun-
dum genera.

Inflexio igitur tēporalis hæc uerborum. Sit autē & generi
ca inflexio figurata uariato genere. sic, uerbero uerberor. be-
rabã bar. uerberabo bor, aui atus sum. Et reliqua similiter, à
primariis suis uidelicet actiuis singulis eiusdem nominis, ex-
cepto indefi. primo & futuris passiui. Sane totum hoc simul
ueralis inflexio uocetur. Sit autem & inflexio modalis, &
alia rursus personalis hoc pacto.

ACT.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ σῆσώς τίθειμαι. ὁ πῦραταπικός, ἐπιθέμιλω. ὁ παρακείμε- ὁ ἀόριστος
 νθ, τέθειμαι. ὁ ᾠδρῶτωτέλικος ἐπιθέμιλω. ὁ ἀόριστος ἔθειλω, ἐθηκεμίλω.
 ὁ μέλων, τεθήσομαι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ. Τέθειμαι

ὁ σῆσώς, ἴσημι. ὁ παραταπικός ἴσω. ὁ β' ἀόριστος ἔσω. *plisquam*
 ΜΕΣΑ. ἔτεθειμιλω.

ὁ σῆσώς, ἴσταμαι. ὁ παραταπικός, ἰσάμιλω. ὁ β' ἀόριστος,
 ἔσάμιλω. ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ σῆσώς, ἴσταμαι. ὁ παραταπικός, ἰσάμιλω. ὁ παρακείμε- ὁ παρακείμε
 νθ, ἔσταμαι. ὁ ᾠδρῶτωτέλικος, ἰσάμιλω. ὁ ἀόριστος ἔσάθλω. ὁ νοσ' ἔσταμαι.
 μέλων, σαθήσομαι.

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ σῆσώς, δίδωμι. ὁ παραταπικός, ἐδίδωλας, ὁ β' ἀόριστος
 ἔδων. ΜΕΣΑ.

ὁ σῆσώς, δίδωμι. ὁ παραταπικός, ἐδίδωμιλω. ὁ β' ἀόριστος,
 ἔδωμιλω. ΠΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ σῆσώς δίδωμι. ὁ παραταπικός, ἐδίδωμιλω. ὁ παρακεί-
 μενθ δέδωμαι. ὁ ᾠδρῶτωτέλικος, ἐδεδωμιλω. ὁ ἀόριστος ἔδω-
 θλω. ὁ μέλων δαθήσομαι. ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑ.

ὁ σῆσώς, ζεύγνυμι. ὁ παραταπικός, ἐζεύγνυμι.

ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΡΑΘΗΤΙΚΑ.

ὁ σῆσώς, ζεύγνυμι. ὁ παραταπικός, ἐζεύγνυμιλω.

Σύμφωνα τῶν μέλων τς ξ σ, ἀμφίβολα. ἰσέον ὅτι σ α α
 ο, ἀρκητικὸν ῥήματος ὄντα, εἴτε καθ' αὐτὰ, εἴτε ἐν διφθόγγῳ,
 χρονικῶς ἐφ' ἐκείσιν ἢ παρὰ φωνημάτων ἀξέται ᾧδε. α. η. αι,
 η. αυ, ηυ. ε. η. ει. ου, ηυ. ο. ω. οι. ω.

κλίσις ἢ δὴ χρονικὴ αὐτῶν ῥηματικῶν. ἔσω δὲ καὶ δὴ δευτικὴ
 κλίσις ὀρθογραφικὴν ὀρθογραφικῶς ᾧδε. τύπῳ. τύπῳμαι. ἐ-
 τυπῶν, ἐτυπῶμιλω. τύψω, τύψομαι. ἐτύψα, ἐτυψάμιλω. καὶ
 τὰ ἄλλα ὁμοίως ἀπὸ ἀρχῆς δηλονότι ἢ ἀδρῶτικῶν ἐφ' ἐ-
 κείσιν ἢ ὁμωνύμων, πλὴν τῶν ἀόριστων, καὶ τῶν μελώντων
 τῶν παθητικῶν, δι' ἡμεῶν σὺν ὅλον ῥηματικὴν προσαγορευθεῖσαν.
 ἔσω δὲ καὶ κλίσις ἐγκλιτικὴ, ἢ ἕτερα πῆσ προσηπικῆ ᾧδε.

LIBER I.

ACTIVA PRÆSENS.

Inflexio iuxta
modos & per-
tonas.

Indicati. *f. uerberor ras rat. d. uerberatis duo, rāt duo. Pl. ramus ratis rāt. præte. imperf. bā bas bat. dua. batis uerberabant. plu. uerberamus rabatis uerberabāt. Imperatiuū sing. uerbera uerberet. dua. uerberate berēt. p. uerberate uerberēt. Optatiuū sing. uerberare uerberares beraret. dua. uerberaretis uerberaret. plu. uerberaremus uerberaretis uerberarent. Subiunctiuum sing. si uerberē uerberes ret. dua. beretis berent. plu. uerberemus beretis rēt. Infinitiuū uerberare. Futuruū indicatiuū, uerberabo bis bit. dua. bitis büt. plu. uerberabimus bitis büt. Optatiuū sing. berē res ret. dua. uerberetis uerberēt. plu. uerberemus retis rēt. Infinitiuū rētū esse. Indef. I. indicati. sing. uerberaui rauiſti uit, dua. uiſtis uerunt. plu. uerberauiſtis uerunt.*

tu & fit à tertia persona ēru & mutata vltima in or more Syracufano, tu & tamen esse debuit.

Imperatiuū uerberato tu rato ille: *d. uerberate uerberent. plu. ate rēt. Optatiuū uerberauiſsem ſes ſet, dua. ſetis ſent. plu. uerberauiſsemus ſetis ſent. Subiunctiuū si uerberauiſſem uerberauiſſetis rit. d. ritis rint. plu. uerberauiſſemus ritis rint. Infinitiuū uerberauiſſe. Præte ritū perf. indicatiuū. f. uerberaui rauiſti uerberauiſti. d. uerberauiſti uerberauiſti. Plu. uerberauiſſimus uerberauiſſistis uerberauiſſerunt. pluſq. perf. uerberauiſſemus uerberauiſſistis uerberauiſſerunt. d. uerberauiſſeratis uerberauiſſerāt. plu. uerberauiſſemus uerberauiſſeratis uerberauiſſerāt. Impera. uerberato tu, to ille, d. rato te ranto. Plu. uerberatote uerberanto. Optatiuū S. uerberauiſſem uerberauiſſet. dua. uerberauiſſetis ſent. Plu. uerberauiſſemus uerberauiſſetis ſent. Subiunctiuum S. si uerberauiſſem uerberauiſſetis rit. d. uerberauiſſemus uerberauiſſetis rit. plu. uerberauiſſemus uerberauiſſetis uerberauiſſerunt. Infinitiuum, uerberauiſſe. Indefinitum ſecund. indicatiuum uerberauiſſi uit, d. uerberauiſſistis uerberauiſſerunt. plu. uerberauiſſimus uerberauiſſistis uerberauiſſerunt. Imperatiuū uerberato tu, uerberato ille, dua. uerberatote uerberanto plur. uerberatote uerberanto. Optatiuū uerberauiſſem uerberauiſſet. dua. ſetis ſent. plu. uerberauiſſemus uerberauiſſetis uerberauiſſerunt. Subiunctiuū S. si uerberauiſſem uerberauiſſetis rit. d. ritis rint. Plu.*

Verb-

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ἘΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὄριστικόν, τύπω τύπεις τύπει. τύπειτον τύπειτον. τύ-
πομεν τύπετε τύποσις. παρατακτικὸς, ἔτυπον ἔτυπες ἔ-
τυπε. ἔτυπέως ἔτυπέτω. ἔτυπομεν ἔτυπετε ἔτυπο-
τας. τὸ πρῶτακτικὸς, τύπε τυπέτω. τυπέως τυ-
πέτω. τύπετε, τυπέτωσιν. τὸ δυνικὸς, τύποι-
μι τύποις τύποι. τύποιως τυποίτω. τυποίμεν τυποί-
τε τυποίσι. τὸ ἑσποτακτικόν, ἔάν τύπω τύπης τύπη· τίπι-
την τυπήσιν. τυπόμεν τυπήτε τυπόσις. τὸ ἀπαρέμ-
φασιν, τύπεις.

μέλωρ. τὸ ὄριστικόν, τύφω τύφεις τύφει. τύφειν τύφε-
σιν. τυφοίμεν τυφέτε τυφοίσι. ὁ δυνικὸς, τυφοίμι τυφοί-
σις. τυφοί. τυφοίσιν τυφοίτω. τυφοίμεν τυφοίτε τυφοίσι. ὁ ἀ-
παιρέμφασιν, τύφεις. ἀόριστος α, τὸ ὄριστικὸς, ἔτυφα ἔ-
τυφασ ἔτυφε. ἔτυφασιν ἔτυφάτω. ἔτυφαμεν ἔτυφατε ἔτυ-
φασιν. τὸ πρῶτακτικόν, τυφοί τυφάτω. τυφάσιν τυφάτων.
τύφατε τυφάτωσιν. τὸ δυνικόν, τυφάμι τυφάεις τυφά-
σαι. τυφάσιν τυφάσιν. τυφάμεν τυφάτε τυφάσιν. ὁ ἑσπο-
τακτικὸς ἔάν τύφω τύφης τυφή. τυφάσιν τυφάσιν. τυφά-
μεν τυφήτε τὸ φασιν. τὸ ἀπαιρέμφασιν, τυφάι. παρακείμε-
νος, τὸ ὄριστικόν, πέτυφα πέτυφασ πέτυφε. πέτυφασιν πέτυφα-
σιν. πέτυφαμεν πέτυφατε πέτυφασιν. ἡ πρόσωπέλιος. ἔπετύ-
φην πέτυφης πέτυφει. πέτυφειν τυφέτω. πέτυφμεν πέτυφειτε πέτυφ-
σιν. ὁ πρῶτακτικὸς, πέτυφε τω. φετον φέτων. πέτυφετε πέτυφέ-
τωσιν. ὁ δυνικὸς, πέτυφοίμι πέτυφοίσις. τὸ ἑσποτακτικόν, ἔάν πέτυφω
πέτυφης πέτυφει. πέτυφειν πέτυφεισιν. πέτυφωμεν πέτυφειτε
πέτυφωσις. τὸ ἀπαιρέμφασιν πέτυφέναι. ἀόριστος β. τὸ ὄρισ-
τικὸς, ἔτυπας ἔτυπες ἔτυπε, ἔτυπετον ἔτυπέτω ἔτυπο-
μεν ἔτυπετε ἔτυπον. τὸ πρῶτακτικόν, τύπε τυπέτω, τυπέ-
σιν τυπέτων. τυπέτε τυπέτωσιν. τὸ δυνικόν, τύποίμι τύποις
τύποι. τυποίσιν τυποίτω. τυποίμεν τυποίτε τυποίσι. τὸ ἑσποτακτικόν,
ἔάν τύπω τύπης τυπῶ. τυπήσιν τυπήσιν.
τύπομεν

LIBER I.

Verberauerimus ritis rint. Infinitū verberasse. Fut. 2. Indic.
 Verberabo rabis rabit. d. Verberabitis rabunt. P. uerberabi-
 mus bitis rabunt. Optatiuus Verberem res ret. d. Verberetis
 rent. plu. remus retis rent. Infinitum Verberatum ire.

MEDIA PRÆSENS.

Indicatiuus Verbero vel roras rat. d. ramus atis ant. Plu.
 Verberamus ratis rant. præ. imperf. Verberabam vel barbas
 bat. d. bamus batis bant. P. Verberabamus batis bant. Impera-
 tiuum Verbera vel rato beret. d. Verberate rent. P. Verberate
 rēt. Optatiuum Verberarem Verberares Verberaret. dua. Ver-
 beraremus Verberaretis Verberarent. Plu. Verberaremus Ver-
 beraretis Verberarunt. Subiunctiuum si Verberem vel Ver-
 berer Verberes ret. d. Verberemus Verberetis Verberent. plu.
 Verberemus Verberetis Verberent. Infinitiuum uerberare.

FUTVRVM PRIMVM.

Indicatiuum Verberabo vel bor rabis rabit. dua. Verbe-
 rauimus bitis bunt. plu. Verberabimus bitis bunt. Optatiuum
 Verberem uel Verberer uerberes Verberet. dua. uerberemus
 uerberetis uerberent. plu. uerberemus uerberetis uerberent. In-
 finitum uerberatum ire. Indefinitum. 1. Indicatiuum uerbera-
 ui rauisti rauit. dua. uerberauimus uistis uerberauerunt. Plu.
 Verberauimus uerberauistis uerberauerūt. Imperatiuum uer-
 bera uerberet. dua. uerberate uerberent. Plu. uerberate uerbe-
 rent. Optatiuum uerberauissem uerberauisset. uerberauisset.
 Dua. uerberauissemus uerberauissetis uerberauissent. Plu. uer-
 berauissimus uerberauissetis uerberauissent. Subiunctiuum si
 uerberauero raueris rauerit. Dua. uerberauerimus ritis rint.
 Plu. uerberauerimus ritis rint. Infinit. berasse. Præteritum
 perfe. Indicatiuum uerberaui uisti uit. dua. uerberauistis runt.
 plu. uerberauimus uistis runt. Præ. plusquā uerberauerā ras
 rat. dua. raueritis rāt. plu. uerberaueramus uerberaueratis rāt.
 Imperatiuum uerberato tu uerberato ille. d. uerberatote, uer-
 beranto. plu. uerberatote uerberanto. Optatiuū uerberauissem
 uerbe-

τύπων τύπητε τύπωσιν. τὸ ἀπαρέμφατον, τυπῆν. μέλλων
β. τὸ ὀριστικόν, τυπῶ τυπῆς τυπῆ. τυπῆτον τυπῆτων. τυπῆμεν
τυπῆτε τυπῆσιν. τὸ δυνικόν, τυπῶμι ποῖς ποῖ. τυπῶτον τυ-
πῶτιω. τυπῶμεν τυπῶτε τυπῶσιν. β' ἀπαρέμφατον, τυπῆν.

ΜΕΣΑ ΕΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικόν, τύπημαι τύπηο τύπηται, τυπήμενον τύ-
πησον τύπησον. τυπήμεθα τύπηθε τύπησθε. γαρρατα-
πικὸς, ἐτυπήμω ἐτύπηον ἐτύπητο. ἐτυπήμενον ἐτύπησ-
σον ἐτυπήσθω. ἐτυπήμεθα ἐτύπηθε ἐτύπησθε. τὸ προσω-
κικόν, τύπηον πήεθω. τύπησον τυπήσων. τύπηθε πιήε-
σθε. τὸ δυνικόν, τυπήμω τυπήσο τυπήσθω, τυπήμενον
τύπησον τυπήσθω, τυπήμεθα τυπήσθε τυπήσθω. τὸ ὑ-
δοτακτικόν, εἰ τύπωμαι τύπη τυπήται. τυπήμενον
τύπησον τυπήσον. τυπήμεθα τυπήθε τυπήσθω.
τὸ ἀπαρέμφατος, τύπηθαι. μέλλω α. τὸ ὀριστικόν,
τύφομαι τύφη τυφέται. τυφόμενον τυφέσθω τυφέ-
σθω, τυφόμεθα τυφέθε τυφόνται. β' δυνικόν, τυφί-
μω τυφίσο τυφίσθω. τυφόμενον τυφίσθω τυφίσθω. τυ-
φόμεθα τυφίσθε τυφίσθω. γ' ἀπαρέμφατον, τυφέθαι.
ἀόριστος α. τὸ ὀριστικόν, ἐτυφάμω ἐτύφα ἐτύφαθω. ἐτυ-
φάμενον ἐτύφασθω ἐτυφάσθω. ἐτυφάμεθα ἐτύφασθε
ἐτύφασθω. τὸ προσωκικόν, τυφαί τυφάσθω. τυφάσθω
τυφάσθω, τυφάθε τυφάσθω. γ' δυνικόν, τυφαίμω
τυφαίσο τυφαίσθω. τυφαίμενον τυφάσθω τυφάσθω.
τυφαίμεθα τυφάσθε τυφάσθω. γ' ὑδοτακτικόν, εἰ τυφώ-
μαι τυφη τυφήται. τυφόμενον τυφάσθω τυφάσθω.
τυφόμεθα τυφάσθε τυφάσθω. γ' ἀπαρέμφατος, τυφά-
σθαι. γαρρακίμω. τὸ ὀριστικόν, πέτυπα πέτυ-
πας πέτυπε. πέτυπατον πέτυπτον. πέτυπαμν πέτυπατε
πέτυπασιν. ὑδοτακτικόν ἐπέτυπεν ἐπέτυπεις ἐπέτυπει.
ἐπέτυπειτον ἐπετυπέτω. ἐπέτυπειμν ἐπέτυπειτε ἐπέτυπει-
σθω. τὸ προσωκικόν, πέτυπε πετυπέτω. πέτυπτον πετυπέ-
τω. πέτυπετε πετυπέτωσθω. τὸ δυνικόν, πέτυποιμι
D πέτυπεις

LIBER I.

verberauisset. du. berauissetis sent. plu. verberauissemus setis. sent. Subiunctiuū si verberauerim verberaueris verberauerit. dua. verberaueritis verberauerint. plu. verberauimus verberaueritis uerint. Infinitiuum verberauisse. Indefinitum secundum, verberaui verberauisti verberauit. dua. verberauimus berauistis verberauerunt. Imperatiuum verberato tu to ille. dua. ratore beranto. plu. verberatote verberanto. Optatiuū verberauissem uisses uisset. dua. semus setis sent. plu. verberauissemus setis sent. Subiunctiuum si verberauero ris rit. d. si verberauerimus ritis rint. plur. si verberauerimus ritis rint. Infinitum verberasse. Futurum secundum indicati. verberabo bis bit. dua. verberabimus verberabitis verberabūt. Plu. bimus. bitis, bunt. Optatiuum verberem verberes ret. dua. verberemus tis rent. plu. verberemus verberetis verberent. Infinitiuum verberatum ire.

PASSIVA PRÆSENS.

Indicatiuum sing. verberor verberaris ratur. dua. ramur ramini rantur. Plu. verberamur ramini rantur. Præ. imperf. sin. verberabar ris batur. d. uerberabamur verberabamini uerberabantur. Plura. uerberamur verberamini verberabantur. Imperatiuum. f. verberare retur. dua. verberamini rentur. plu. verberamini verberētur. Optatiuū sing. verberarer rareis raretur. dua. verberaremur verberaremini verbererētur. plu. verberaremur verberaremini verberarentur. Subiunctiuū sin. si verberer reris retur. d. si verberemur beremini bereretur. plu. si beremur beremini bererētur. Infinitiuū verberari. Præteritū perfectū, indicatiuum sing. uapulauī pulauisti pulauit. du. uapulauimus uistis uerunt. Plu. uapulauimus uistis uerunt. Præteritū plusquāperf. indicatiuū sing. uapulaueram ras rat. d. uapulaueramus ratis rant. plu. uapulaueramus ratis rant. Imperatiuum sing. uapulato tu lato ille. dua. uapulato tote anto. uapulato te uapulanto. Infinitiuum verberatū esse.

Ionice à tertia
 singulari muta
 to τ in φ & α
 interposito.

Indefi-

τετύποις τετύποι. τετύποιον τετυποίτω. τετύριμν τετύποι
 τε τετύποι. Τὸ Ἑσποτακτικόν, ἐὰν τετύπω τετύπος τετύπη.
 τετύπιον τετύπιον. τετύπωμν τετύπητε τετύπωσιν. Τὸ ἀ-
 ππῆμφαζον, τετυπέαι. ἀόρις ⊕ β. ἐτυπόμω ἐτύπον ἐτύ-
 ποι. ἐτυπόμεθον ἐτύποσθον πέσθην. ἐτυπέμεθα ἐτύποσ-
 θε ποίεν. Τὸ προσακτικόν, τυπῶ τυπώσω. τύποσθον
 ποίωσιν. τύπεσθε ἵτυπώσωσιν. Τὸ δυνκτικόν, τυποίμω ποιο-
 ποίω. τυπόιμεθον ποίωσθον ποίωσθην. τυποίμεθα ποίωθε ποιν-
 ζ. Τὸ Ἑσποτακτικόν, ἐὰν τύπωμαι τύπη τύπηται. ἐὰν τυπώ-
 μεθον ἵτυποσθον, ποσθον, ἐὰν τυπώμεθα τύπηθε τύπωνται.
 Τὸ ἀππῆμφαζον. ἵτυπῶσαι. μέλλαν β. Τὸ ὀρισικόν, ἵτυπῶ-
 μαι τυπῆ τυπῆται. τυπέμεθον τυπέσθον τυπέσθον. τυπέ-
 μεθα τυπέθε τυπῶται. Τὸ δυνκτικόν, ἵτυρίμω τυποῖο τυ-
 ποῖο. τυρίμεθον τυρίσθον τυπῶσθην. τυπῶιμεθα τυποῖο-
 δε τυπῶζ. Τὸ ἀππῆμφαζον, τυπέσαι.

ΠΑΘΗΤΙΚΑ ἘΝΕΣΤΩΣ.

Τὸ ὀρισικόν. ἐνικῶ, τύπῶμαι τύπη τυπῆται. Δ. τυπῶ-
 μεθολς τυπῶσθον τυπῶσθον. Π. τυπῶμεθα τυπῶθε τυ-
 πῶνται. παρατακτικῶς, ἐτυπῶμω ἐτύπῶ ἐτύπητο. ἐτυ-
 πῶμεθον ἐτύπῶσθον ἐτυπῶσθην. ἐτυπῶμεθα ἐτύπηθε ἐ-
 τύπῶτο. Τὸ προσακτικόν, τύπῶ τυπῶσω. τύπῶσθον
 τυπῶσθην. τύπηθε πῆσθωζ. ἢ δυνκτικόν, τυπῶίμω τύ-
 ποῖο ποίω. τυπῶιμεθον τύπῶσθον τυπῶσθην. τυπῶιμε-
 θα τύπῶθε τυπῶνται. Τὸ Ἑσποτακτικόν, ἐὰν τύπωμαι
 τύπη τυπῆται. ἐὰν τύπῶμεθον ποσθον ποσθον, ἐὰν τυπῶμε-
 θα τύπηθε πῶνται, τὸ ἀπαρέμφαζον, τύπῶσαι. Πα-
 ρακτικῶς ⊕, ἢ ὀρισικόν, τετυμμαι τέτυμαι τέτυπται.
 τετύμμεθον τέτυφθον φθον. τετύμμεθα τέτυφθε τετύφται.
 ἵππῶζπέλιμ ⊕. ὀρισικόν, ἐπετύμω ἐπέτυφο ἐπέτυ-
 πῶ. ἐπετύμμεθον ἐπέτυφθον ὑφθῶ. ἐπετύμμεθα τυφθε ἐ-
 πετύφω. ἢ προσακτικόν, πέτυφο πέτυφω πέτυφθον πέτυφ-
 θων. πέτυφθε πέτυφθωσιν. τὸ ἀπαρέμφαζον, πέτυφσαι.

LIBER I.

Indefinitum primū indicatiuum sing. *uapulau iusti uit. dua. uapulauistis uerunt. plu. uimus iustis uerunt. Imperatiuum singu. uerberator tu uel ille. dua. minor. antor. Plur. minor antor. Optatiuum singu. uapulauissem iusses uisset. dua. uapulauissetis sent. plu. uapulauissemus uissetis sent.*

Quādo prima persona pluralis optatiuorū ante *μεν* habet diphthongū remoto *μ*, facit tertiā pluralem: ut *τὸ ποίμεν τὸ ποιεῖν, τὸ φθάμεν τὸ φθαίεν*; quando uero monophthongum, id est solam uocalem habet, tunc in *σων* tertiā pluralem mittit, *τὸ φθάμεν τὸ φθαίσων*.

Subiunctiuū sin. si uapulauero ueris uerit. d. si uapulaueritis uerint. plu. si uapulauerimus ritis rint. Infinitiuū uapulauisse. Futurum .i. Indicatiuū. s. uerberabor beris bitur. d. bimur bimini būtur. pl. uerberabimur bimini būtur. Optatiuū sin. uerberer uerbereris uerberetur. dua. uerberemur uerberemini uerberetur. plu. uerberemur uerberemini uerberetur. Infinitiuū uerberatū iri. Indefinitū 2. Indicatiuū sing. uapulau uapulauisti lauit. dua. uapulauistis lauerūt. plu. uapulauimus iustis lauerūt. Imper. s. uerberator tu. tor ille. d. uerberaminor antor. pl. ramior antor. Optatiuū s. uapulauissem uapulauisses uapulauisset. d. uissetis uapulauisset. pl. uapulauissemus lauissetis affent & pulauisset. Subiunctiuū sin. si uapulauero uapulaueris uapulauerit. d. si uapulaueritis uapulauerint. plu. uapulauerimus uapulaueritis uapulauerint. Infinitiuū uapulauisse. Futurū. 2. indica. sin. uerberabor beris bitur. d. bimur bimini būtur. pl. bimur bimini būtur. Optatiuū sin. uerberer bereris beretur. d. uerberemur beremini beretur. pl. remur remini renetur. Infinitiuū uapulaſſe. post paulo fut. indic. sin. mox uerberabor ris tur. d. bimur bimini būtur. pl. uerberabimur uerbera bimini uerberabūtur. Optatiuū sin. mox uerberer uerbereris uerberetur. d. uerberemur uerberemini uerberetur. pl. uerberemur uerberemini uerberentur. Infinitiuum uerberatum iri.

ACTIVA PRÆSENS.

Coniugatio
verborū in *μι*.

Indic. sin. pono ponis ponit. ponitis ponunt. plu. nimus nitis ponūt. Præteritū imperf. ponebā nebas nebat. d. ponebatis ponebant

Ἄσεισος α. τὸ δεισικόν, ε. ἐτύφθλω ἐτίφθης ἐτύφθω. Δ. ἐτύφθων ἐτυφθῆτω. Γ. ἐτύφθωμι ἐτύφθῃτε φθῆσθε. τὸ προσωκτικόν, ε. τυφθῆτε τυφθῆτω. Δ. τυφθῆτον τυφθῆτων. Γ. τυφθῆτε τυφθῆτωσθε. ἢ διηκτικόν, ε. τυφθῆτω τυφθῆσθε τυφθῆτω. Δ. τυφθῆτον τυφθῆτων. Γ. τυφθῆτωσθε, καὶ τυφθῆτω. ἢ ἕωσταντικόν, ε. ἐὰν τυφθῶ τυφθῆσθε τυφθῆτω. Δ. ἐὰν τυφθῆσθε τυφθῆτον. Π. ἐὰν τυφθῶμι τυφθῆτε τυφθῆτωσθε. ἢ ἀπαρέμφατον, τυφθῆσαι. μέλων α. τὸ δεισικόν, ε. τυφθῆσθε τυφθῆσθε τυφθῆσθε. Δ. τυφθῆσθε τυφθῆσθε τυφθῆσθε. Π. τυφθῆσθε τυφθῆσθε τυφθῆσθε. τὸ διηκτικόν, ε. τυφθῆσθε τυφθῆσθε τυφθῆσθε. Δ. τυφθῆσθε τυφθῆσθε τυφθῆσθε. Π. τυφθῆσθε τυφθῆσθε τυφθῆσθε. τὸ ἀπαρέμφατον, τυφθῆσθε. Ἄσεισος β. β. δεισικόν. ε. ἐτύπλω ἐτύπῃσθε ἐτύπῃσθε. Δ. ἐτύπῃσθε ἐτυπῆτω. Γ. ἐτύπῃσθε ἐτύπῃσθε ἐτύπῃσθε. Δ. ἐτύπῃσθε ἐτυπῆτω. Δ. ἐτύπῃσθε ἐτυπῆτω. Π. ἐτύπῃσθε ἐτυπῆτωσθε. ἢ διηκτικόν, ε. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Δ. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Γ. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Π. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. τὸ ἕωσταντικόν, ε. ἐὰν τυπῶ τυπῆσθε τυπῆσθε. Δ. ἐὰν τυπῶσθε τυπῆσθε. Π. ἐὰν τυπῶμι τυπῆσθε τυπῆσθε. ἢ ἀπαρέμφατον τυπῆσαι. μέλων β. β. δεισικόν. ε. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Δ. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Π. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. τὸ διηκτικόν, ε. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Δ. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Γ. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Π. τυπῆσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. τὸ ἕωσταντικόν, ε. ἐὰν τυπῶσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Δ. ἐὰν τυπῶσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. Π. ἐὰν τυπῶσθε τυπῆσθε τυπῆσθε. ἢ ἀπαρέμφατον, τυπῆσθε. μετ' ὀλίγων μέλων, β. δεισικόν. ε. τετύφομι τετύφῃ τετύφεται. Δ. τετύφόμενον τετύφῆσθε τετύφῆσθε. Π. τετύφόμεθα τετύφῆσθε τετύφῆσθε. ἢ διηκτικόν. ε. τετύφόμενον τετύφῆσθε. Δ. τετύφόμενον τετύφῆσθε. Γ. τετύφόμεθα τετύφῆσθε τετύφῆσθε. ἢ ἀπαρέμφατον, τετύφῆσθε.

ἘΝΕΡΓΗΤΙΚΑ ἘΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀριστικόν, ἴθιμι ἴθῃσι ἴθῃσιν ἴθῃσιν ἴθῃσιν. ἴθῃσιν ἴθῃσιν ἴθῃσιν ἴθῃσιν. Παρατακτικόν, ἐπίθῃ ἐπίθῃσιν ἴθῃσιν. ἐπίθῃσιν

LIBER I.

*ponebāt. pl. ponebamus batis ponebant. Imperatiuū sin. pone
 ponat. d. ponite ponāt. pl. ponite ponāt. Optatiuū sin. ponerē po-
 neres poneret. d. poneretis rent. pl. ponereremus neretis nerent.
 Subiunctiuū sin. si ponā ponas ponat. d. si ponatis ponāt. pl. si po-
 namus natis nāt. Infinitiuū ponere. Indef. 2. indic. posui posui
 sti suit. d. istis rūt. pl. mus stis runt. Imper. ponito tu. to ille. d.
 tote nunto. pl. tote nunto. Opt. s. posuissem ses set. d. setis sent.
 pl. posuissemus setis posuissent. Subiunctiuum si posuero posue-
 ris posuerit. d. si posueritis posuerint. pl. si posuerimus posueri-
 tis posuerint. Infinitiuum posuisse.*

MEDI A P R A E S E N S.

*Indicatiuū pono uel or ponis ponit. d. ponimus nitis ponunt.
 pl. ponimus ponitis ponunt. Præteritū imperf. ponebā ponebas
 ponebat. d. ponebamus ponebatis ponebāt. pl. ponebamus ba-
 tis bāt. Imperatiuū pone & pone ponat. d. ponite ponāt. pl. po-
 nite ponāt. Optatiuū ponerē poneres poneret. d. poneremus ne-
 retis ponerēt. pl. poneremus poneretis ponerēt. Subiunctiuum si
 ponā ponas ponat. d. ponamus ponatis ponāt. pl. si ponamus po-
 natis ponant. Infinitiuum ponere. Indefinitum. 2. indicatiuū
 posui posuisti posuit. & reliqua sicut ponebam.*

P A S S I V A P R A E S E N S.

*Indicatiuum ponor poneris ponitur. dua. ponimur mini po-
 nuntur. pl. ponimur mini nuntur. præteritum imperfectū po-
 nebar baris batur. dua. ponebamur bamini bantur. plu. pone-
 bamur bamini ponebantur. Imperatiuum ponere & ponere
 natur. dua. ponimini ponantur. plura. ponimini ponantur.
 Optatiuum ponerer ponereris poneretur. dua. poneremur pone-
 remini rentur. plura. remur remini rentur. Subiunctiuum si
 ponar ponaris ponatur. du. si ponamur ponamini ponantur.
 plu. si ponamur ponamini ponantur. Infinitiuum poni. Præte-
 ritum perf. indica. positus sum tus es tus est. d. positi sumus ti
 estis ti sunt. pl. positi sumus ti estis ti sunt. Præteritū plusquā-
 perfect. positus eram eras erat. dua. positi eramus eratis erant
 plura.*

ἐπιδέτω. ἐπίδεμν ἐπίδετε ἐπίδεσαν. τὸ προσκρινόσ, π-
 δετε ἡδέτω. πίδεζτε ἡδέτων. ἡδετε πίδετων. δ' ὀντιπὸν
 πθέλω πθέης πθέην. ἡθέηζορ πθῆήτω. πθέηνμν ἡθέητε θείη
 σαν καὶ πθέει. ε' ὑποτακπικόν, ἐὰν ἡδῶ πθῆς πθῆ. ἐὰν πθῆ-
 ζον, πθῆζον. ἐὰν πθῶμν ἡθῆτε πθῶσιν. δ' ἀπαρέμφατον πδέ-
 ναί. Ἄοεισος β. δ' ὀεισικόν, ἔθλω ἔθης ἔθῆ, ἔθεζον ἐδέτω, ἔδεμν
 ἔδετε ἔδεσαν. δ' προσκν. δέπ καὶ δές δέτω. δεζον δέτωρ. δέ-
 τε δέτωσαν. ε' ὀντιπὸν, θέλω θέης θέην. θέητον θῆήτω. θέηνμν
 θέητε θέησαν. ζ' θέεν. δ' ἔποταν. ἐὰν δῶ θῆς θῆ. ἐὰν θῆτον
 θῆζον. ἐὰν δῶμν θῆτε δῶσι. ἢ ἀπαρέμφατον, θῆναι.

ΜΕΣΑ ἘΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀεισικόν, πίδεμαι πίδεαι πίδεη. πίδεμεδον πίδεσθον ὄθον.
 πίδεμεθα πίδεαθε πίδεητη. πικρατα. ἐπίδεμν ἐπίδεσο καὶ ἐπίθε
 θεζ. ἐπίδεμεδον ἐπίδεσθον ἡδέσθην. ἐπίδεμεδα ἐπίδεσθε ἐπίθενζ.
 τὸ προσκν. ἡθεζ ἢ ἡθεζ πίδεσθω. πίδεσθον ἡδέσθων. πίδεαθε ἡ-
 θέσθωσαν. τὸ ὀντιπὸν, ἡθέμν πθῆο θῆζ. ἡθέμεθον πθῆσθολ
 πθῆσθην. ἡθέμεδα ἡθέσθε πθῆνζ. τὸ ἔποταν. ἐὰν ἡδῶμαι
 πθῆ ἡθῆται. ἐὰν πθῶμεθον ἡθῆσθον θῆσθον. ἐὰν ἡδῶμεδα ἡ-
 θῆσθε ἡθῶνται. ἢ ἀπαρέμφατον τίθεσθαι. Ἄοεισος β. ε' ὀει-
 σικόν, ἡθέμν ἡθεσο καὶ ἡθεζ, καὶ τὰ λοιπὰ ζῆς τῆ ἐπέ-
 μν ὀμσίως.

ΓΡΑΗΤΙΚΑ ἘΝΕΣΤΩΣ.

τὸ ὀεισικόν, ἡθεμαι ἡθεσαι ἡθεη. ἡθέμεθον θεσθον θεσθον.
 ἡθέμεδα ἡθεαθε θενται. π. ἐπιθέμν ἐπίθεσο καὶ ἐπίθε
 ζ. ἐπιθέμετον ἐπίθεσθον ἐπίθεσθην. ἐπιθέμεδα ἐπίθεσθε ἐπίθεν-
 ζ. ἢ προσκν. τίθεσο καὶ τίθεζ τίθεσθω. τίθεσθον θέσθων. τίθεαθε θέ-
 σθωσαί. ἢ ὀντι. ἡθέμν ἡθῆο ἡθῆζ. ἡθέμεθον, πθῆσθον
 θῆσθην. πθῆμεδα ἡθῆσθε πθῆντο. τὸ ἔποταν. ἐὰν ἡδῶμαι
 πθῆ πθῆται. ἐὰν πθῶμεθον πθῆσθον ἡθῆσθον. ἐὰν ἡδῶμεδα
 πθῆσθε πθῶνται. δ' ἀπαρέμφατον πίδεσθαι. παρακίμε-
 νος, δ' ὀεισικόν, τέθημαι τέθησαι τέθηται. πθῆμεθολ τέθησ-
 θολ τέθεισθον. πθῆμεδα τέθησθε τέθηται. ἢ ὑπόζω τέλιως,
 ἐπέθεμν ἐπέθησο ἐπέθηζ. ἐπέθεμεθολ ἐπέθεισθον θῆσθολ
 ἐπέθε-

LIBER I.

*plu. positi eramus eratis erant. Imperatiuum sing. ponitor tu
 tor ille. dua. inor antor. plu. inor antor. Optatiuum positus ef-
 sem eses esset. dua. positi essemus essetis essent. plu. positi esse-
 mus essetis essent. Subiunctiuum si positus sim sis sit. dua. si po-
 siti simus positi sitis sint. plu. si positi simus sitis sint. Infinitiuū
 positū esse. Indef. Indic. f. positus sum es est. d. positi estis sunt.
 plu. positi sumus estis sunt. Imp. ponitor tu tor ille d. inor an-
 tor. pl. inor antor. Opt. f. positus essem esses esset. du. esetis ef-
 sent. plu. ti semus setis sent. Subiunctiuum si positus sim sis sit.
 d. si positi sitis sint. plu. si positi simus sitis positi sint. Infinit.
 positum esse. Futu. i. indic. ponar neris netur. d. ponemur po-
 nemini ponentur. plu. ponemur mini nentur. Optatiuum po-
 nar ponaris ponatur. dua. ponamur ponamini ponantur. plu.
 ponamur ponamini ponantur. Infinitiuum positum iri.*

ACTIVA PRAESENS.

Exemplū ver-
bi ab αω.

*Indicatiuum statuo. Præter. imperf. statuebam. Imperat. sta-
 tue. Optatiuum statuerē. Subiunctiuū si statua. Infinitiuū statue-
 re. Indef. 2. Indicatiuum steti. Imperatiuum stato. Opt. steterissem.
 Subiunctiuum si stetero. Infinitiuum stetisse.*

MEDIA ET PASSIVA PRAESENS.

*Indicatiuum statuo & or. Præterit. imperf. statuebam &
 bar. Imper. statue & re. Optat. statuerem & rer. Subiunct si
 erem & rer. Infinitiuum statuere & i. Præterit. perfect. indi-
 cat. statutus sum. Præteritum plusquamperfectum statutus
 eram. Imperatiuum statuito. or. Optat. statutus essem. Sub-
 iunct. si statutus sim. Infinit. statum esse. Inde. 1. indic. statu-
 tus sum. Imperatiuum statutor. Optatiuum statutus essem.
 Subiunctiuum si statutus fuero. Infinitiuum statutū esse.
 Futurū primum. Indicatiuum statuar. Optatiuum statuarē
 & statuar. Infinitiuum statutum iri.*

ACTIVA PRAESENS.

Exemplū ab ωω:

*Indicatiuum do. Præteritum imperfectum dabā. Imperatiuum
 da. Optatiuum darem. Subiunctiuum si dem. Infinitiuum
 dare.*

ἐπεδήμεθα ἐπέθεθε ἐπέθητο. θ' προσ. π' ἄφ' ὅ πεθείω. ὄρου
 ὄρω. πέθεθε ὄρω. θ' ὄνυ. πεθίμω εἶο εἶτο. πεθέμεθον
 εἶο ὄνυ. πεθείμεθα εἶθε εἶνυ. ἢ ἄποταν. ἐάν πεθώμαι
 πεθῆ πεθῆται. ἐάν πεθώμεθον πεθῆσθον. ἐάν πεθώμε-
 θα πεθῆθε πεθῶνται. ε' ἀπαρέμφατον πεθῆσθ. Ἄοις α. ε'
 ὄεισιν, ἐδέληθι θησ θη. ἐδέληθον θηπῶ. ἐτέθημι ἐτέθητε ἐπέ-
 τησθαι. θ' προσκ. τέθηπ θήτω. τέθηθον τέθητων. τέθητε τέθη-
 τωσθαι. ε' ὄνυκπ. πεθείω θέης πεθείη, ἔτω, ἔτιω. εἶμι, εἶη
 τε εἶσθαι. ἢ ἄποτανκπ. ἐάν πεθῶ πεθῆς πεθῆ. ἐάν πεθῆτωσθαι πε-
 τηθῶ. ἐάν πεθῶμι πεθῆτε πεθῶσι. ε' ἀπαρέμφατον, πεθῆναι. μέλ-
 λων α. θ' ὄεισιν, πεθήσμαι πεθήσῃ πεθήσεται. πεθησόμεθον
 πεθήσεσθον πεθήσεσθον. πεθησόμεθα πεθησεθε πεθήσεντι. ἢ ὄνυ
 πηθῶ, πεθησόμεν πεθησοιο πεθησοιο. πεθησόμεθον πεθήσοισ-
 θον πεθησίοσθον, πεθησόμεθα πεθησοιθε πεθησῶν. ἢ ἀπαρέμ-
 φατοσ, πεθήσεσθαι.

Ἐνεργητικὰ Ἐνεστῶς.

Τὸ ὄεισιν, ἴσημι. παρατακτικῶς, ἴσω. ἢ προσκλιτικῶς, ἴσα-
 θι. ἢ ὄνυκλιτικῶς, ἴσάμι. ἢ ἄποταν. ἐάν ἴσῶ. ἢ ἀπαρέμφατοσ,
 ἴσάμαι. Ἄοις β. θ' ὄεισιν, ἴσω. ἢ προσκλιτικῶς, ἴσθι. ἢ ὄνυ
 κηθῶ, σαίμι. ε' ἄποταν. ἐάν σῶ. τὸ ἀπαρέμφατον, σῆναι.

Μέσα καὶ παθητικὰ Ἐνεστῶς.

Τὸ ὄεισιν, ἴσασμαι. παρατακτικῶς, ἴσάμι. τὸ προσκλιτικῶς, ἴσα-
 σθαι. ὄνυκλιτικῶς, ἴσάμι. τὸ ἄποταν. ἐάν ἴσῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον,
 ἴσασθαι. παρακλιτικῶς, τὸ ὄεισιν, ἴσασμαι. ἄποτακτικῶς, ἴ-
 σάμι. ἢ προσκλιτικῶς, ἴσασθαι. τὸ ὄνυκλιτικῶς, ἴσάμι. ἢ ἄποτα-
 κτικῶς, ἐάν ἴσῶμαι. ἢ ἀπαρέμφατον, ἴσασθαι. Ἄοις α. τὸ ὄεισι-
 νον, ἴσάσθην. τὸ προσκλιτικῶς, ἴσάσθην. τὸ ὄνυκλιτικῶς, ἴσάσθην. τὸ ἄπο-
 ταν. ἐάν ἴσῶμαι. τὸ ἀπαρέμφατον, ἴσάσθην. μέλων α. ἢ ὄεισιν
 σαθήσμαι. τὸ ὄνυκλιτικῶς, σαθησόμεν. τὸ ἀπαρέμφατον σα-
 θέσθαι.

Ἐνεργητικὰ Ἐνεστῶς.

Τὸ ὄεισιν, διδωμι. παρατακτικῶς, διδῶν. τὸ προσκλιτικῶς, διδῶθι. τὸ
 ὄνυκλιτικῶς, διδῶμι. τὸ ἄποτανκ. ἐάν διδῶ. τὸ ἀπαρέμφατον,

Ε διδῶμαι.

LIBER I.

dare. *Indefinitum*. 2. *Indicativum* dedi. *Imperativum* dato. *Optativum* dedissem. *Subiunctivum* si dedero. *Infinitivum* dedisse.

M E D I A E T P A S S I V A P R A E S.

Exemplum ab
uo.

Indicativum do, & or. *præt. imperf.* bam & bar. *Imperativum* da & re. *Optativum* rem & rer. *Subiunctivum* si dem & der. *Infinitivum* dare & ri. *Præteritum perfectum*. *Indicativum* dedi & tus sum. *Præteritum plusquæperfectum*, ram & tus eram. *Imperativum*, dato & or. *Optativum* sem & tus essem. *Subiunctivum* si rim & tus sim. *Infinitivum* esse & tum esse. *Indefinitum*. 1. *Indicativum* dedi & tus sum. *Imperativum* dato & or. *Optativum* sem & tus essem. *Subiunctivum* si rim & tus sim. *Infinitivum* esse. *Fut. indicativum* dabo & or. *Optativum* dem & er. *Infinitivum* datum ire & iri. *Medium indefinitum*. 2. *indic.* dedi & tus sum. *Imperativum* dato & or. *Optativum* sem & tus essem. *Subiunctivum* si rim & tus sim. *Infinitivum* se & tum esse.

A C T I V A P R A E S E N S.

Indicativum iungo. *præteritum imperf.* iungebam. *Imper.* iunge. *Infinitivum* iungere.

M E D I A P A S S I V A.

Indic. iungo & or. *præt. imperf.* iungebam & bar. *Imperativum* iunge & re. *Inf.* iungere & gi. Itaque per modos & seorsum sic. *Indic.* verbero. *præteritum imperf.* verberabam. *Imperativum* verbera. *Optativum* verberarem. *Subiunctivum* si verberem. *Infinitivum* verberare, & alia similiter. Sciendum autem quod ex in *µ* finitis, & per *ω* faciunt penult. per eandem *ω* habent presentis. & indefiniti *subiunctiva*, si dem, des, det. si dedero ris rit. Etiam ex in *µ*. quæ per *v* penult. faciunt, nec modum optativum, nec *subiunctivum* proprium habent. Præterea tertia coniugationis in *ω* desinentia purum, & *α* vel *ε* vel *ο* penult. habentia, ut clamo facio, de auro, producta temporaliter penult. futurum ut plurimum faciunt sic, faciam, clamabo, deaurabo. Patiuntur & contractiones, cum in presenti, tum in *præt. imperf.* & tales & tot. Vocetur alia quidem *α*, alia *ε*, alia *ο*.

Annotatio.

Alia annotatiū
tula.
De verbis con-
tractis.

Contra-

LIBER I.

Contractiones habentium α.

Tres cōtracto
rū verborū for
mæ.   Αω in Δ, αει in ᾗ, αε in α, αο in ω, ας in ω, αϕ in ᾗ, αοι in ω,
clamo as. clamatis tis. clamamus mus, clamant mant, clamet
clamarem.   Contractiones habentium ε.

Secūda forma   Εω in Δ, εει in ε, εει in ε, εο in ε, ες in ε, εϕ in ε, εο οἱ. facio cio
cis cis, facimus mus, faciunt unt, faciat. rem.

Contractiones habentium ο.

οἱ ad vocē non
ad scripturā re
ferendum est.   Οω in Δ, οε in ε, οο in ε, ος in ε, οι in Δ vel ε, οει in οἱ, in
diphthōgo quacunque, excepto infinit. deauro deauras deau-
rat. deauratis. deauramus deauratis deaurant. deaurarem de-
auret. deauremus deauretis vel deauretis deaurare.

Annotatiūcula

Horum autem omnium & contracti optatiui actiui præ-
sentis temporis finali μ in λω verso, proferuntur, facerem fa-
cerem. Unde fit in pluralium tertias personas nō solum in ω,
desinentes habeant, sed etiam ω, facerēt. Proprium autem est
& habentibus contractionem in nullis primis personis pati, dis-
syllabis existentibus. Declinantur autem in futuro v assumē-
do in plerisque, vt in nauigo nauigabo.

ἀκολουθος, con-
sequēs, consen-
taneus, conue-
niens.
Alia annotiū-
cula.

Sciendum quōd in passiuorū præter. perfectis nō est cōue-
nienter facere tertiam personā pluralium, cū habet tertia sin-
gularium vltimā per consonantes duas, vt vapulauit. ple-
xus est. Proinde aut Ionico vt imur vapulauit dicentes, & ple-
xus est, aut in participium & uerbum substantiuum resolu-
mus, uerberati sunt dicentes & plexi sunt. Verbu autem sub-
stantiuum hoc modo declinatur, ac scribitur.

ACTIVA PRÆSENS.

Cōiugatio ver-
bi substantiui.

Indicat. s. sum es est. d. estis sunt. pl. sumus estis sunt. Præte-
ri. imperf. s. eram eras erat. d. eratis erant. pl. eramus eratis e-
rant. Imper. s. sis uel es esto. d. sitis sint. pl. este sint. Optatiuum
s. essem esses esset. dua. essetis essent. plu. essemus essetis essent.
Subiūctiuum. s. si sim sis sit. d. si sitis sint. plu. si simus sitis sint.
Infinitiuū esse. Futurum indic. ero eris erit & erit. d. erimus
eritis erunt. plu. erimus eritis erunt. Optat. sing. sim sis sit. dua.
simus sit is sint. pl. simus sitis sint. Infinitiuum fore.

LIBER I.

DE PARTICIPIO.

Participiū diuidēdū quidē vt verbū, flectēdū verò vt no-
men: atque illud accipiendū totū, quod partim nominis,
partim verbi sit particeps. Eadem enim accidentia habet &
cum nomine & cum verbo. Id autem consideretur in his.

ACTIVA PRÆSENS.

Verbero. præ. imper. abā, masculinū hic verberās, fœ. hæc ver-
berās, neut. hoc berās. Fut. 1. verberabo. uerberaturus tura tu-
rum. Indefinitū. 1. uerberaui. qui uerberauit, quæ uerberauit.
quod uerberauit. præ. perf. & plusquāp. uerberaui, qui auit,
quæ auit, quod auit. Indef. 2. berauit, qui berauit, quæ auit, quod
auit. Fut. 2. Verberabo uerberaturus ratura raturum.

MEDIA PRÆSENS.

Verbero. hic berās, uel uapulās, hæc berās, hoc berās. Fut. 1.
Verberabo, aturus tura turū. Indefinit. 1. uerberaui. qui uerbe-
rauit, quæ uerberauit, quod uerberauit. Præteritū præf. Verbe-
raui, qui raui, quæ raui, quod raui. Indefin. 2. Verberaui, qui
raui, quæ raui, quod raui. Futurū. 2. Verberabo. uerberatu-
rus uerberatura uerberaturum.

PASSIVA PRÆSENS.

Verberor. hic uapulās, hæc uapulās, hoc uapulās. Præ. perf.
uapulauit. uerberatus uerberata uerberatum. Indefin. 1. Uapu-
lauri. uerberatus uerberata uerberatum. Futurum 1. uerbera-
bor. uerberandus uerberanda uerberandum. Indefinitum, 2.
uapulauri. uerberatus rata ratum. Futurum. 2. uerberabor. uer-
berandus uerberanda uerberandum. Post paulo Futurum uer-
berabor. Verberandus uerberanda uerberandum.

ACTIVA PRÆSENS.

Participia à ver-
bis in µi.

Pono ponebā. hic ponens, hæc nens, hoc nens. Indef. 2. posui.
positus ta tum. Præfens statuo ebam, hic statuens, hæc statuēs.
hoc statuens. Indefinitum. 2. steti. qui stetit, quæ stetit, quod
stetit. Præfens do dabam. hic dans, hæc dans hoc dans. Inde-
finitum secundum. dedi. qui dedit, quæ dedit, quod dedit.
præfens iungo iungebam. hic iungens, hæc iungens, hoc ens.

Præfens

LIBER I.

De generibus & declinatione participiorum. *Præfens sum erim. hic ens, hæc ens, hoc ens. Futurum ero. futurus ra rum. Declinatur autem foemina quidem iuxta secundam nominis inflexionem, masculina vero & neutra a cætiua quidem secundum quintam, passiva uero iuxta tertiam, exceptis indefinitis & ipsis quintæ existētibus. media uero ad tertiam & ipsa referuntur, demptis quæ sunt præteriti perfecti, nepe & hæc ad quintam pertinent.*

DE PRONOMINE.

Pronomen autem aliud primitiuum, aliud possessiuum, aliud demonstratiuum, aliud relatiuum, aliud compositum. Habet autem & genera & numeros, casus & personas, accidentia. *Primitiua igitur tria, ego tu su, uel ille. Declinationes autem horum positiue sunt hæc. S. Rectus ego, genitiuus mei, datiuus mihi, accusatiuus me. D. Rectus & accusatiuus nos, genitiuus & datiuus nostrum & nobis. Plu. Rectus nos, genitiuus nobis, accusat. nos. S. tu tui tibi te. D. uos uestrum. Pl. uos uestrum uobis uos. S. suus sui sibi se. d. se sui. Pl. sui sui sibi se. Possessiuua uero à primitiuis deducta octo, meus tuus suus, noster uester noster uester suus. Quorum sanè singula per tria genera uariantur, meus mea meum, noster nostra nostrum. Hæc uero quomodo declinanda sint, liquet.*

Fingi potest nominatiu⁹ su. θετικῶς, id est positiue & peculiariter.

De possessiuis.

DEMONSTRATIUA.

Demonstratiua autem duo triplici genere & ipsa dicta. ipse ipsa ipsum. ille illa illud, & declinantur ad hunc modum. S. hic huius huic hunc o tu. D. hi hos horum his o uos. Plur. hi horum his hos o uos. Singularia, hæc huius huic hanc o tu. D. hæc & has horum & his o uos. Plur. hæc harum & his has o uos. Singul. hoc huius huic hoc o tu. D. hæc horum & his o uos. Plu. hæc horum his hæc o uos. Ille illius, illa illius, illud illius, quemadmodum & nominum declinationes.

RELATIV A.

Relatiuum autem unum in triplici genere & ipsum dictum, ipse ipsa ipsum. Proprium uero huius trium personarum significatio. Si quidem ipse pro ego, aut tu, aut ille accipitur.

COM-

Ενε. εἰ μί, λῶ, δ' ὦν, ἢ ἔσα, δ' ὄν. μέλων ἔσομαι, ὁ ἐσόμενος, ἢ ἐσο-
 μένη, δ' ἐσόμενον. κλίνεται δὲ, τὰ μὲν ἁπλῶς πάντα, κτ' ἴτω δευ-
 τέρῃ ἢ ὀνόματι κλίσις. τῶν δὲ ἀρσενικῶν τε ὁ ἑξῆς πέρων τὰ
 μὲν ἀδρῆπικῶν, ὡς ἢ πέμπη. τὰ δὲ παλθικῶν, ὡς ἢ τρίτη, πάλω
 ἢ ἀορίστως, τ' ἀπέμης δὴ ὁ αὐτῶν ὄντων. τὰ ἢ μέσαι εἰς πῶ
 τρίτῳ καὶ αὐτὰ ἀνούχεται, πάλω τῶν ἢ παρὰ κείμενα, τ'
 ἀπέμης δὴ καὶ αὐτῶν ὄντων.

ΠΕΡΙ ἈΝΤΩΝΥΜΙΑΣ.

Αντωνυμία ἢ, ἢ μὲν, πρῶτότυπος. ἢ δὲ, κτηνική. ἢ δὲ, δεικ-
 νική. ἢ ἢ, ἀναφορική. ἢ ἢ, σύνδετος. ἔχει δὲ καὶ γένη καὶ
 ἀριθμὸς καὶ πῶσις καὶ πρόθεσις παρὰ μέτρα. Γραυτότυ-
 ποι μὲν οὖν, ἴσως. ἐξ ἢ. σὺ. ὅς. κλίσις ἢ ἴστων δευτέρως, αὐται. ἔνι
 καί. ἢ διθῆα, ἔτω. ἢ γενική, ἔμε. ἢ δοτική, ἔμοι. ἢ αἰτιατική, ἔμέ.
 Δ. ἢ διθῆα καὶ αἰτιατική ναί. ἢ γενική καὶ δοτική νῶμ. Πληθυν-
 τικῶν. ἢ διθῆα ἢ ἡμεῖς. ἢ γενική ἢ ἡμῶν. ἢ δοτική ἢ ἡμῖν. ἢ αἰτιατική ἢ ἡ-
 μάς. ἔ, σὺ, σὺ, σοί, σέ. Δ. σφῶ, σφῶν. Π. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.
 ἔ, ὅς, ἔ, σοί, ἔ. Δ. σφέ, σφίν. Πληθ. σφεῖς, σφῶν, σφῶσι, σφᾶς. Κτη-
 νικῶν δὲ ἀχ' ἢ πρῶτότυπων παρὰ γόμναι ὀκτώ, ἔμοις, σοί, ἔος,
 νοῖτόρος, σφῶίτορος, ἡμέτορος, ὑμέτορος, σφέτορος. ὦν δὴ ἐκείνη
 τεινῶς λέγεται. ἔμοις ἔμῃ ἐμῶν, ναῖτόρος ναῖτέρα ναῖτόρος,
 ἢ δὲ κλιθῆσεται, δὴ λον.

ΔΕΙΚΤΙΚΑΙ.

Δφικὴ καὶ δὲ δύο τεινῶς ἢ αὐτὰ λεγόμενα. ἔπος αὐτῶ
 τῶν ἐκείνος ἐκείνη ἐκείνο. καὶ κλινόμναι ὅδε. ἔνικῶν. Οὐδὲς ἴσ-
 τῶ ἴστω τῶ ἔστω. Δ. ἴστω τῶ ἔστω. Γ. Οὐδὲ τῶ τῶ
 τῶσις τῶσις ὡς τοι. ἔ. αὐτῶ ταύτης ταύτη ταύτῳ ὡς αὐτῶ. Δ.
 ταῦτα ταύταιν, ὡς ταῦτα. Γ. αὐτῶ τῶ τῶ ταύταις ταύτας ὡς
 αὐτῶ. ἔ. τῶ τῶ τῶ τῶ τῶ ὡς τῶ. Δ. τῶ τῶ τῶ τῶ
 τῶ τῶ. Π. ταῦτα τῶ τῶ ταύταις ταύταις ὡς ταῦτα. ἐκείνη ἐκεί-
 νη. ἐκείνη ἐκείνη, ὡς αὐτῶ ὀνόματων κλίσις.

ἈΝΑΦΟΡΙΚΑΙ.

Ἀναφορική δὲ ἴστω μία τεινῶς καὶ αὐτῶ λεγόμενα, αὐτῶ
 αὐτῶ αὐτό. ἴδιος δὲ ταύτης, ἢ τειπρόθετος σημασία. αὐτῶς ἢ
 αὐτῶ ἔστω ἢ αὐτῶ ἐκείνη.

LIBER I.

COMPOSITA.

Composita tria nominatio carentia, meïpsius tuïpsius & suiïpsius, quæ tribus generibus dicuntur. Quæ primæ & secū de personæ hæcenus declinātur, meïpsius mihiïpsi meïpsum tuïpsius tibiïpsi teïpsum. Quæ verò tertiæ, in totum in seclitūtur. Atque hæc sanè non solum compositè, sed & disjunctim declinantur in pluribus, vt suimet & suiïpsorum, sibimet & sibiïpsis, semet & seïpsos.

DE PRÆPOSITIONE.

Præpositio alia quidè monosyllaba, alia dissyllaba. Accidētia autem habet vltimā acui, si recipit tonū, & tenuari, exceptis ab v incipientibus, & in breuē syllabā desinere, demptis duabus. Consideretur in his, in, ex, cum, ad, ante, per, iuxta, per, cum, apud, contra, in, de, circum, ab, sub, super.

DE ADVERBIO.

Adverbium aliud quidem temporis, vt nunc, tunc, ali quando, iam, nuper, rursum, consue, donec, cū, postea, deinde, hodie, cras, heri, olim, semper. Aliud vero loci, vt sursum, deorsum, foras, intro, procul, prope, contra, humi, vbi, vnde, vltra, longe. Aliud qualitatis, vt bene, pulchre, libenter, sapienter, quæ & mediocritatis esse dicuntur, canine, dense, gregatim. Aliud quantitatis, vt semel, bis, ter, sepe numero, rareter. Aliud congregandi, vt simul, pariter, collectim, vniuersim. Aliud separationis, vt seorsim, separatim, semotim. Aliud exceptionis, vt præter. Aliud ordinis, vt deinde, deinceps, protinus, mox, repente, cōtinuò, illico. Aliud similitudinis, vt vt, veluti, quemadmodum, sicut. Aliud digressionis, vt itaq;. Aliud cōparationis, vt magis, minus. Aliud vehemētie, vt nimis, nimium, maximè, admodū, valde. Aliud remissionis, vt sensim, paulatim, vix. Aliud confirmādi, vt videlicet, profecto, omnino, reuera, certè. Aliud adiurandi, vt per. Aliud affirmādi, ut n.e. Aliud abiurādi, ut nō per. Aliud negādi, ut nō, nequaquā, minime. Aliud phibēdi, ut nullatenus, ne.

ἀπομόσαι & ἀπομόσαι
ἀβιουραρε, inficiari, τὸ μὲθ' ἄγειν

Aliud.

LIBER I.

ἀποβλέπειν.
Vide Bud. in
commenta.
ἔστι positio,
quæstio infini-
ta, propositum
à Cicerone, ὅ-
τιοις autem
id est causa &
quæstio finita.
Vide apud
Quintil. lib. 3.
cap. 5.

*Aliud coniecturae, ut forsân, forsitan, forte. Aliud interrogã-
di, ut vnde, quo, vbi, quãdo, quomodo. Aliud demonstrãdi, ut
ecce, en, hîc, illic, hîc. Aliud vocandi, ut ô. Aliud explicandi,
ut videlicet, velut, hoc est, siue. Aliud positium, ut legen-
dum est, scribendũ est. Aliud optãdi, ut vtinã, ô si. Aliud ex-
clamandi ut ha, ô, iu, hei, heu. Aliud admirandi, ut ô heu.
Aliud stuporis, ut ô, hercules. Aliud diuinitatis, veluti eno-
he, euan. Habet accidentia, speciem & figuram. Nam aliud
est primitiuum, ut nunc. Aliud deriuatiuum, ut aliunde. Et
aliud simplex, ut olim. Aliud compositum, ut iamolim.*

DE CONIUNCTIONE.

Coniuñctio verò alia est copulatiua, ut quidem, aut è, q;,
& sed, cæterũ, ast. Alia disiunctiua, ut aut, vel siue. A-
lia cõtinuatiua, ut si, siquidè, si, siquidè. alia subcõtinuatiua,
ut quãdo, quãdoquidè. Alia causalis, ut q; enim, quia, qua-
propter. Alia dubitandi, ut an, itãne, vtrum, num. Alia ra-
tiorandi, ut at qui, certè, certè, verum itaque, proinde, ergo,
igitur. Alia expletiva, ut vtrique, quidè sanè, certè, quidè, igitur,
quidè. Alia potèntialis, ut cõ. Alia discernèdi, siue eligèdi,
ut quàm. Alia diminutiua, velut quidè, certè, saltè. Alia con-
trarietatis, ut attamen, at qui, licet. Habet autè accidès figu-
rã, nam alia est simplex, ut quando. Alia composita, quando-
quidem. De octo igitur orationis partibus hic finiatur lib. I.

FINIS PRIMÆ.

LIBRARIUS

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

PARISIIS

EXCVDEBAT THOMAS

RICHARDVS,

M. D. XLIX.

LIBRARIUS

2008

J

De Presidenten van de

Vrijheid van de

Californië

Erasmus van Rotterdam

1601

Faint, illegible text in the upper middle section of the page.

Main body of faint, illegible text covering the lower two-thirds of the page.

8